

لهم اسألكم عذائب

عذائب
العام
عليه السلام

در کلام حضرت آیت الله العظمی بھجت مظلہ

سید مهدی شمس الدین

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

٢٦٦

سـ

اللهم كن لوليك العبة
بن الحسن صلواتك
عليه و على آباءه في
هذه الساعة وفي كل
ساعة ولينا و حافظنا و
قادراً و ناهداً و دليلاً و
عينا حتى تسكنه ارضنك
طوعاً و تمنعه فيها طويلاً

بھارلئه

امام غائب علیہ السلام

در کلام

آیة الله العظمی بھجت (دامت برکاته)

سید مهدی شمس الدین

شمس الدین، مهدی، ۱۳۳۷ -

بهرانه: حضرت غائب عليه السلام در کلمات آیة الله العظمی آقای بهجهت (دامت برکاته) / سید مهدی شمس الدین - قم: مؤسسه توسعه فرهنگ قرآنی، ۱۳۸۴.
۱۲۸ ص.

ISBN: 964 - 8800 - 01 - 4

فهرستنويسي بر اساس اطلاعات فيبا.

كتابنامه بصورت زير نويس.

۱. بهجهت، محمد تقی، ۱۲۹۴ - نظریه درباره حضرت مهدی (ع). ۲. محمد بن الحسن (عج)، امام دوازدهم، ۲۰۴ ق - الف. عنوان ب. عنوان: حضرت غائب عليه السلام در کلمات آیة الله العظمی آقای بهجهت (دامت برکاته).

۲۹۷ / ۴۶۲

ش ۹ ب / BP ۵۱ / ۳۵

۱۳۸۴

بهرانه

سید مهدی شمس الدین

ناشر: مؤسسه توسعه فرهنگ قرآنی

نوبت چاپ: دوم / آبان ۱۳۸۴

شمارگان: ۴۰۰۰

صفحه آرایی: شریفی

چاپ: نگین

شابک: ۴ - ۸۰۰ - ۸۰۰ - ۹۶۴

مرکز پخش:

انتشارات شفق، قم، خیابان شهدا

تلفن ۷۷۴۴۸۳۶ فاکس ۷۷۴۱۰۲۸

۸۰۰ تومان

«فهرست مطالب»

بهارانه

۱۷	بهاڻانه!
۱۹	اوج صعود
۲۷	مدار یار
۳۰	تجسم عینی

غیبت و دشواری‌های راه

۳۵	چرا غائب؟
۳۶	اشکال به امر غیبت
۳۶	اثبات غیبت امام
۳۶	مصبیت فقد امام
۳۷	دشواری راه امام
۳۷	صبر و تحمل امام عصر ﷺ

۶ تهمه بهارانه

۳۸.....	خانه نشینی امام عصر علیه السلام
۳۸.....	نسب سفیانی
۳۹.....	فتنه سفیانی
۳۹.....	سفیانی هست
۴۰.....	ماجرای سفیانی
۴۱.....	آزادی یا اسلام؟
۴۱.....	کشتار قبل از ظهور!
۴۱.....	تأخیر فرج!
۴۲.....	قیام نکنید!
۴۲.....	تفسیر اولو الامر
۴۳.....	فتنه آخرالزمان
۴۳.....	شیرین کام با فرج امام
۴۴.....	سوختن و ساختن!
۴۵.....	وضعیت دوران غیبت
۴۶.....	آزمون غیبت
۴۷.....	قله‌های عرفانی در غیبت

وظيفة متنظران

۵۱.....	وظایف دوران غیبت
۵۲.....	دفتر امام عصر علیه السلام
۵۲.....	آمادگی برای ظهور

بیهارانه ۷

۵۲	آیا منتظریم؟
۵۳	اعتقاد به امام
۵۴	ایمان به حضرت!
۵۴	اعتقاد کامل!
۵۵	احاطه کامل امام
۵۶	تبعیت محض
۵۶	اشراف کامل امام عصر علیهم السلام
۵۷	راههای ارتباط
۵۷	رابطه قوی با امام
۵۸	راه ایجاد و محبت و ارتباط
۵۸	چشم بینا و گوش شنوا
۵۹	نزدیک صاحب کار
۵۹	حفظ رابطه با امام
۶۰	لوازم انتظار
۶۱	شیوه تلقیه
۶۱	لازم انتظار!
۶۲	دوست امیر
۶۳	رضایت امام عصر
۶۳	کسب رضایت امام عصر علیهم السلام
۶۴	در راه امام
۶۴	نارضایتی امام زمان علیهم السلام

۸ فرهنگ بهارانه

۶۶	غفلت از امام حاضر
۶۸	لازم نیست حضرت بیاید!
۶۸	جفا با امام
۶۹	دست امام را بستیم!
۷۰	عین الله الناظرة
۷۱	تیراندازی به حضرت!
۷۲	امضاء امام زمان
۷۲	حضور نزد عارفان
۷۳	آثار دعای فرج
۷۳	حزن امام عصر
۷۳	پناه اهل ایمان
۷۴	توجه و توسل مؤثر
۷۴	خشوع در نماز
۷۴	کمال انسان
۷۵	دعای همگانی
۷۵	اصلاح نفس رمز ارتباط
۷۶	حضور دائم
۷۶	حجابهای دیدار
۷۷	مهم‌ترین دعای با اثر
۷۷	دعا برای امام
۷۸	دعا فرج، دعا برای بشریت

بهارانه ۹

۷۹	دعای فرج، دوای دردها
۸۰	رفع گرفتاری با دعای فرج
۸۱	تأثیر قطعی دعای فرج
۸۲	دعای فرج
۸۲	دعا در حج
۸۳	شرایط و نتایج دعای فرج
۸۴	دعای واقعی
۸۴	راهکار ظهور
۸۴	دعای فرج
۸۴	توبه و دعا برای ظهور
۸۵	دعاهای زمان غیبت
۸۶	فایده دعای فرج برای منحرفان
۸۶	طریق وصول
۸۷	گریه در مقام
۸۷	رابطه کامل با حضرت!

عنایت ویژه

۹۱	توجه امام زمان به شیعیان
۹۲	جزیره حضراء!
۹۲	شنگان وصال
۹۲	عنایت خاص حضرت

۱۰ بهارانه

۹۳	حمایت‌های امام عصر ﷺ
۹۳	امام در دل
۹۴	قلب آباد
۹۴	مدت حکومت مهدی ؑ
۹۴	کتابهای سید!

نزدیکی ظهرور

۹۷	نزدیکی ظهرور
۹۷	ظهور در چند قدمی!
۹۸	ظهور نزدیک است
۹۸	قساوت قلب علامت ظهرور
۹۸	وقت ظهرور؟
۹۹	از علائم ظهرور
۹۹	تعیین زمان ظهرور
۱۰۱	آماده ظهرور
۱۰۱	اطلاع حضرت از زمان ظهرور
۱۰۲	زمان ظهرور
۱۰۳	سال ظهرور!
۱۰۴	با خبری
۱۰۴	روایات در عصر ظهرور
۱۰۵	کیفیت پیروزی

تشرفات

۱۰۹	اعلام دیدار
۱۰۹	ادعای دیدار
۱۰۹	دیدار یار
۱۱۰	افضل از تشرف!
۱۱۰	غفلت از حضرت
۱۱۱	راه دیدار
۱۱۱	طريق تشرف
۱۱۲	اصلاح خویش، رمز تشرف
۱۱۲	تهذیب، شرط تشرف
۱۱۴	سیمای جوان امام
۱۱۴	رساله به دستور امام
۱۱۵	فرجم نزدیک است!
۱۱۵	درک زمان ظهور
۱۱۵	حضور حضرت حجت در مجلس
۱۱۶	تشرف قطعی
۱۱۶	حضرت در مجلس حدیث کسا
۱۱۶	تشرف کوفی
۱۱۷	برکات حضور
۱۱۸	تشرف در خواب
۱۱۹	ناظرات امام عصر علیهم السلام

۱۲ تندیف بهارانه

- ۱۲۰ تشرف در مدینه
- ۱۲۱ امام عصر علیه السلام از دیدگاه اهل سنت
- ۱۲۱ دعای فرج در اول وقت!
- ۱۲۱ مسجد جمکران
- ۱۲۲ پیوستن به امام
- ۱۲۳ التماس دعای امام!
- ۱۲۴ دستور تقلید
- ۱۲۵ منتظران ظهور!
- ۱۲۶ بحران هویت

در یک نگاه:

- ۱- پهارانه
- ۲- غیبت و دشواری‌های راه
- ۳- وظیفه هنرمندان
- ۴- عنایت ویرژ
- ۵- نزدیکی ظهور
- ۶- تشرفات

بھارانہ

ودیعه پروردگار!

چه باشم و چه نباشم بهار در راه است
بهار هم نفس ذوالفقار در راه است

نگاه منتظران عاشقانه می خواند
که آفتاب شب انتظار در راه است

به جاده های کسالت به راه های تهی
خبر دهید که آن تک سوار در راه است

کدام جمعه ندانسته ام ولی پیداست
که آن ودیعه پروردگار در راه است

بهارانه!

کتاب حاضر را «بهارانه» نام نهادیم. چرا که ظهور یار را بهار بشریت می دانیم. با آمدن یار، بهار دل انگیزآفرینش را شاهد خواهیم بود. بهار دین، بهار علم، بهار ترقی و تکامل، بهار طبیعت جان، بهار آفرینش و بهار خلقت بی بدعی حضرت دوست.

چون فرمان تحقق خلقت از جایگاه ربوبی عرش رحمان بر ملکوتیان صادر گردید، وندای جان بخش «انی جاعل فی الارض خلیفة»^۱ در گوش آسمانیان طنین افکند؛ آنان که جز لطافت و یکسویی نمی دانستند فغان بر آوردند و پائیزان بشریت را به رخ کشیدند و گفتند: «اتجعل فیها من يفسد فیها و یسفك الدماء»^۲ و تمام باطن مصفای خویش را بروز دادند: «و نحن نسبع بحمدک و نقدس لك».^۳

اما حکیم بی بدیل و کرسی نشین عالم خلقت بارمزگشایی از موجود پیچیده و تو در توی عرش جایگاه و فرش پایگاه آفرینش که به ظرافت تام، انسان و آدمش نامیدند، باب پاسخی لطیف و عمیق بر آنان گشود و باندایی نغزو جانانه بر یک جانبه نگری اشان مهر تأیید نهاد و فرمود: «انی اعلم ما لا تعلمون».^۴

۱. بقره: ۳۰

۲۰

۲. بقره: ۳۰

۲۰

و آن گاه که سر سلسله بهار آفرینان را تعلیم بهاری داد، و با شهاب ثاقب «و عَلَمَ آدَمَ الْإِسْمَاءَ كُلَّهَا»^۱ پرونده معرفتی او را به منظر ناظران بی نظر نهاد، دیدگان را خیره ساخت و حیرت آشکار بر رویشان نمودار ساخت، و قالب خلافة اللهی را منزلگاه نهایی «نطفة علقة مضغه»^۲ قرار داد، همگان بر صُنْعِ حَسَنٍ خالق قادر منان به تحسین و سپاس نشستند و بر شاه بیت «فتیارك الله احسن المخلوقین»^۳ اقرار بی انکار نمودند!

اوج عرشی این بهارانه را باید در دوران ظهور بهار هستی به جستجو نشست. و چون ظهور فرماید، تحقق بهاری خلقت حکیمانه حضرت دوست را می‌توان به عیان نظاره گر بود، و بهار دل آرای آدم و عالم را در جامعه نورانی و بی‌نظیر مهدوی مشاهده نمود.

و آن بهار سراسر لطافت و خیر و نور به زودی بساط پائیزی زمستان سرد و خشک را در هم خواهد پیچید، و وعده آسمانی تمامی سفیران نورانی وحی در زمانی نه چندان دور به بار خواهد نشد، و این کمال و تعالیٰ نهایی خلقت چه زیبا و عرشی بروز خواهد نمود، و چه پر طراوت و مفتون می‌کند جان و روان عرشی جایگاه و فرشی سکنای موضوع خاص خلقت را! بیانات و کلمات و ارشادات نورانی پیر فرزانه میخانه عشق و مرشد رشد آفرین عقل و خرد، چه زیبا به پاییزیان زمستان نشین مستی عارفانه می‌بخشد و بر تهیّؤ و استعداد بهار خواهان منتظر در کلاس نور و فضیلت کلام عرشی خود می‌افزاید. و چنین باد!

آنچه در این دفتر در برابر دیدگان به راه خیره مانده منتظران قدم یار قرار دارد، تراویشات ملکوتی ذهن و بیان بزرگ عارف معاصر، فقیه اصولی، فیلسوف زاهد، عابد شاهد، سفره دار کرامت حضرت دوست، نایب به حق حضرت غائب، جناب سالک واصل آیة الله الحق حضرت حاج شیخ محمد تقی بهجت فومنی حفظه الله تعالی و ایده می باشد، که توفیق ساختار چنینی اش مزید فخر و سپاس این کمترین است. گوارای وجودتان باد!

أوج صعود

روى عن عبّاد بن كثير البصري، قال: قلت للباقيٰ: ما حق المؤمن على الله؟
فصرف وجهه. فسألته عنه ثلاثة.

فقال: من حق المؤمن على الله ان لو قال لتلك النخلة أقبل، لأنقلت!
قال عبّاد: فنظرتُ والله الى النخلة التي كانت هناك قد تحركت مقبلة! فأشار اليها:
قرئي، فلم أعنك!^۱

عبّاد بن بصري گفت: به حضرت امام باقر علیه السلام گفتم که: حق مؤمن بر خداوند چیست؟ مومن چه حقی بر پروردگار متعال دارد؟
آن حضرت روی خود را بر گرداند و پاسخی نداد. سؤال خود را تاسه بار تکرار کرد، تا آنکه امام در پاسخ من فرمود:
از حق مومن بر خداوند آن است که اگر به آن درخت خرماب گوید: جلو بیا! درخت جلو بیاید!

عبدال می‌گوید: بخدا قسم به درخت خرمایی که مورد اشاره امام قرار گرفت، نگاه کردم و دیدم از جای خود حرکت کرد و بسوی امام آمد. در این لحظه آن حضرت اشاره‌ای یه درخت نخل کرد و فرمود: بر جای خود بمان که منظورم تو نبودی!

در توضیح این حدیث، چند نکته قابل دقت و تأمل است:

۱- حضرت فرمود: «حق المؤمن» و نفرمود: «حق الامام» و این بدان معناست که مسئله فراتر از شأن والای امامت است و هر کس را که عنوان ایمان بر او صدق کند، شامل می‌شود.

۲- سؤال راوی، کلی بود: «ما حق المؤمن» یعنی حق بر خداوند چیست. اما پاسخ امام چنین بود: «من حق المؤمن» یعنی بخشی از حق مؤمن بر خداوند این است... و این یعنی آنکه حق مؤمن بر خداوند بسیار فراتر از اینهاست و تنها بخشی و گوشه‌ای از حق مؤمن را ذکر فرموده است، اما چون سطح فکر و استعداد معرفتی سؤال کننده بیش از این نبود، چنین پاسخی داده شد، و چه بسا اگر اشخاصی چون سلمان فارسی و یا کمیل بن زیاد چنین سؤالی داشتند معلوم نبود که چه پاسخی دریافت می‌کردند.

۳- نفوذ کلام وقدرت تصرف در طبیعت و به اصطلاح عرفانی و فلسفی، اقتدار بر طبیعت که از امتیازات عارف واقعی است؛ هدیه الهی به مومن نیست تا بحث‌های تبعیض و... پیش آید، بلکه پاداشی در برابر زحمت و ریاضت و خودسازی و جهاد با نفس و سرکوب هواهای نفسانی است. اصل مهم تقوا مهم‌ترین عامل دستیابی بدان جایگاه رفیع است.

ولذا فرمود: «واتقوا الله و يعلمكم الله»^۱ یعنی تقوا پیشه کنید تا خداوند شما را به رموز عالم و اسرار طبیعت که نتیجه اش اقتدار بر آفرینش است، آگاه سازد.

و جالب آنکه در ادامه این نکته لطیف عرشی می فرماید:

«والله بكل شيء علیم»^۲. فتدبر و تأمل!

۴- وقتی گفته می شود که حق مومن بر خدا چنین است، معناش این نیست که مومن، طلبکار از خداوند است! زیرا او خالق و منعم مطلق است و همه مخلوقات وابسته محض او هستند، بلکه این بدان معناست که لطف و کرامت ربوبی او اقتضا دارد که هر اقدامی را پاداش و اجر عنایت فرماید، و مشیت حکیمانه اش بر پاداش دهی کریمانه قرار گرفته است.

دقیقاً مثل آنکه می فرماید: «إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّهُمْ لَهُمُ الْجَنَّةَ...»^۳ یعنی خداوند از مومنین جان و مالشان را خریداری می کند و بهشت را در ازاء آن به آنها عطا می فرماید!

در حالی که جان و مال و همه هستی بشر ملک طلق پروردگار است و کسی چیزی از خود ندارد: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا الْفَقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ»^۴ یعنی همه شما نیازمند خداوند هستید و او بی نیاز مطلق است.

و به تعبیر حکیم الهی ملا صدر اشیرازی، فقر بشر مسئله ای نیست که بر او عارض شده باشد یعنی از عوارض ذات او نیست بلکه فقر جزء ذاتی بشر است...

۱. بقره: ۲۸۲

۲. فاطر: ۱۵

۳. توبه: ۱۱۱

دل بریدم ز خلائق که همه محتاجند

بی نیازی تو و من بر تو پناه آوردم

ما فقیریم بذات و تو غنی بالذات

حاصل عجز خود این حال تباہ آوردم

مهم اینکه اگر انسان احساس غنی و بی نیازی کند، به سرکشی و طغیان و خود محوری و تجاوز از حدود مبتلا می‌شود. قرآن کریم در این باره می‌فرماید: «كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِيُطْغِي أَنْ رَآهُ اسْتَغْنَى».^۱

۵- آنان که به این جایگاه رفیع معنوی دست یافتند و چنین قدرت فوق العاده‌ای بدست آوردن، هرگز به جهت اغراض شخصی و نفسانی اشان از آن بهره نمی‌گرفتند، زیرا معنای «واتقو اللہ» که قدم نخستین و ایستگاه اول این سیر ملکوتی است، همانا کشن هوای نفسانی و عبور از اغراض شخصی است. اینان جز خداوند و مصالح اهم مورد رضایت او - مثل تربیت نفوس مستعده یا نجات بعضی گرفتاران و... - هیچ امری در بهره گیری اشان از این کرامت الهی دخیل نیست.

این ماجرا را مرحوم پدرم رحمة الله تعالى عليه نقل می‌کرد - و من از مدرک آن بی اطلاع هستم -

شخصی بود که بسیار بدنیال آموختن اسم اعظم الهی - که کلید رمز تمام قفل‌های عالم است - بود. پس از سالها تفحص و پی‌گیری، انسان والا مقامی را یافت که اسم اعظم می‌دانست. نزد او رفت و تقاضای خود را مطرح کرد.

او نپذیرفت. مدت‌ها اصرار و ابرام بسیار داشت تا بالاخره آن بزرگوار به او فرمود که فردا صبح اول طلوع آفتاب به دروازه شهر برو و آنچه مشاهده کردی برایم نقل کن.

او چنان کرد و اول وقت صبح کنار دروازه شهر ایستاد و به تماشا مشغول شد و دید که پیر مردی از شهر خارج شده و مقداری هیزم از صحراء جمع آوری کرده و روی پشت خود نهاده و جهت فروش به شهر می‌آورد. در مدخل ورودی شهر، یکی از ستمگران ظالم به او برخورد کرد و آمرانه فرمان داد که هیزم‌ها را به او بدهد. پیر مرد گفت: امرار معاش من از فروش این هیزم‌هاست، پوشش را بده و بپر. او با عصبانیت بر پیر مرد حمله کرد و هیزم‌ها را به زور از او گرفت و او را مورد ضرب و شتم هم قرار داد - و شاید او را مجروح نیز کرد - و رفت!

پیر مرد بی نوابا آه و ناله از جای برخاست و لباس خود را تکان داد و گرد و غبارها را از خود زد و راهش را گرفت و رفت! این شخص ناظر، در دل با خود گفت که اگر آن آقا زودتر اسم اعظم را به من آموخته بود، آن بوسیله همان به حساب آن ظالم می‌رسیدم و حق پیر مرد را از او می‌ستاندم.

بالاخره طبق قرار به سراغ حضرت استاد رفت و ضمن بیان ماجرا، گلایه خود را نیز مطرح کرد که اگر شما اسم اعظم را به من آموخته بودید یک مظلوم را نجات می‌دادم.

آن بزرگوار لبخندی زد و گفت: آن پیر مرد را که دیدی، کسی است که اسم اعظم را به من آموخته است!! اما خود از آن بهره نگرفت! و تو که

طاقت و تحمل کمی داری چطور می‌توانی حامل این سرّ عظیم الهی باشی! اگر شنیده‌ایم که عده‌ای از اولیاء الهی - صرف نظر از معصومین علیهم السلام دارای مقاماتی چون «طی الارض» و «طی الزمان» هستند، از همین مقوله مورد بحث است.

علامه بزرگوار طباطبائی رضوان الله تعالى عليه درباره استادشان فرمودند: مرحوم قاضی علیه السلام همیشه در ایام زیارتی از نجف اشرف به کربلا مشرف می‌شد. هیچگاه کسی ندید که او سوار ماشین شود! و از این سرّ احدی مطلع نشد! جز یک نفر از کسبه بازار ساعت (بازار بزرگ) که به مشهد مقدس مشرف شده بود و مرحوم قاضی را در مشهد دیده بود و از ایشان اصلاح امر گذرنامه خود را خواسته بود و ایشان هم اصلاح کرده (و مشکل اورا حل کرده) بودند.

آن مرد چون به نجف آمد، افشا کرد که من آقای قاضی را در مشهد دیدم!
مرحوم قاضی خیلی عصبانی شدند و گفتند: همه می‌دانند که من در نجف بوده‌ام و مسافرتی نکرده‌ام!^۱

آیة الله محمد حسین تهرانی رضوان الله تعالى عليه فرمود: در نجف اشرف از یک مرد عرب که سالک راه خداوند و صادقی شوریده حال بود، شنیدم که می‌گفت: من در آن اوقاتی که در عوالم تحریر بسر می‌بردم، یکماه و بلکه بیشتر گذشت که هیچ قوت لا یموتی و هیچ غذای بخور و نمیری نداشتم! و ابداً این گذشت زمان را الحساس نکردیم! و خود و عیالاتم ابدآ از

گذشت این زمان طولانی مطلع نشدیم و خیلی به خوشی و سرور
گذراندیم!^۱

کما اینکه ملاک در تمامی کراماتی که به حق از وارستگان عارف کامل
به منصه ظهور و بروز رسیده است، جز این حقیقت نورانی چیزی نیست.
از یکی از بزرگان علمی و مدرسین والامقام نجف اشرف نقل شده که
می‌گفت: من درباره مرحوم آیة‌الله حاج میرزا علی قاضی طباطبائی ره
و مطالبی که از کشف و کرامات ایشان نقل می‌شد، در شک بودم که آیا
اینها درست است یا تخیل! و مدت‌ها با خودم در این باره حدیث نفس
می‌کردم و کسی هم از نیت و فکر من خبری نداشت.

روزی برای انجام عبادت به مسجد کوفه رفتم. مرحوم قاضی ره زیاد به
مسجد کوفه می‌رفت و حجره خاصی در آنجا داشت، کما اینکه به مسجد سهله
هم زیاد علاقه‌مند بود و بسیاری از شبها را تا صبح در آنجا عبادت می‌کرد.

آن روز من در بیرون مسجد به مرحوم قاضی ره برخورد کردم و ضمن
احوالپرسی و صحبت با یکدیگر، بسوی مسجد حرکت کردیم تا به پشت
مسجد رسیدیم و در همان بیابان، پای دیوارهای بلند مسجد در طرف قبله
روی زمین نشستیم تا رفع خستگی کنیم و بعد وارد مسجد بشویم.

گرم صحبت شدیم و مرحوم قاضی ره از اسرار و آیات الهیه مطالبی نقل
کرد، و از مقام توحید و اینکه یگانه هدف خلقت انسان، قدم نهادن در آن
راه است و... صحبت‌ها کرد، و من هم در دل می‌گفتم که اگر واقعاً حقیقتی

باشد و ما بدان نرسیده‌ایم که وای بر ما! اما باز هم شک داشتم که حقیقتی
بدین معنا در کار است یا نه!

در این هنگام مار بزرگی از سوراخی بیرون آمد و جلوی ما خزید و به
موازات دیوار شروع به حرکت کرد - زیرا در آن نواحی مار بسیار است -
همینکه مار به مقابل ما رسید من فی الجمله وحشتی کردم. مرحوم
قاضی علیه السلام اشاره‌ای به مار کرد و فرمود: مت باذن الله - بمیر به اذن خداوند -
و مار فوراً در جای خود خشک شد!

مرحوم قاضی علیه السلام بدون آنکه اعتمایی کند شروع به ادامه حرفش کرد،
و بالاخره برخاستیم و داخل مسجد شدیم.

ایشان دور گفت نماز خواند و بعد وارد حجره خود شد و من هم به
عبادت مشغول شدم. در بین اعمال ناگاه به خاطرم گذشت که آیا این کاری
که کرد واقعیت داشت یا چشم‌بندی و سحر بود؟! خوب است بروم و ببینم
آیا مار مرده است یا زنده شده و رفته!

با این افکار اعمال را تمام کردم و به همان نقطه بازگشتم و دیدم مار
خشک شده و روی زمین افتاده است! پا به آن زدم دیدم حرکتی ندارد!
خیلی شرمنده و منقلب شدم و به مسجد بازگشتم و به ادامه اعمال مشغول
شدم و بعد از اتمام اعمال به مسجد سهله رفتم و در آنجا باز به مرحوم
قاضی برخورد کردم. ایشان لبخندی زد و به من گفت: خوب آقا جان!
امتحان هم کردی؟!

هدلریار

قال المهدی علیه السلام: فَإِنّا نحْيطُ عِلْمًا بِأَنبائِكُمْ وَلَا يَعْزِبُ عَنّا شَيْءٌ مِّنْ أَخْبَارِكُم.^۱

امام عصر علیه السلام فرمود: ما آگاه بر اخبار شما هستیم و چیزی از امور شما از ما مخفی نیست.

او که نظارت دائمی بر تمامی امور ما دارد و «عین الله الناظرة» است، در بین ما حضور دارد، پیوسته ما را می‌بیند و ناظر بر اعمالمان می‌باشد. حال آیا ما چگونه باید باشیم؟

یکی از سادات با بصیرت قم بنام سید مرتضی حسینی نقل کرد که شب پنج شنبه‌ای در زمستان که هوای سیار سرد بود و برف زیادی روی زمین بود؛ ناگاه به خاطرم آمد که شیخ محمد تقی بافقی ره وقت رفتنش به مسجد جمکران است! با خود گفتم ای کاش امشب برنامه را تعطیل می‌کرد و به جمکران نمی‌رفت!

خیلی دلم شور می‌زد. بالاخره طاقت نیاوردم و به منزلش رفتم، اما در خانه نبود، سراسیمه بسوی جمکران رفتم. مغازه‌ای نانوائی سر راه بود. نانوا که مرادید، گفت: چرا مضطربی؟ گفتم: نگران شیخ هستم! گفت: ساعت‌ها پیش از این وقت او را دیدم که از همین مسیر می‌رفت، و قطعاً به او نمی‌رسی و الان باید نزدیک جمکران باشد!

به خانه برگشتم و بیشتر مضطرب شدم. مشغول دعا و نیایش شدم و تا

۱. احتجاج طبرسی: ۳۲۲/۲.

صبح خوابم نبرد. نزدیک صبح پلکها یم روی هم رفت. مولایم حضرت ولی عصر علیه السلام را دیدم. به من فرمود: مرتضی! چرا مضطربی؟ گمان می‌کنی من از حال شیخ بی خبرم! الآن در مسجد جمکران بودم و وسائل استراحت او را فراهم کردم و برگشتم!!

جمال یار ندارد حجاب و پرده ولی
غبار ره بنشان تا نظر توانی کرد

دلاز نور هدایت گر آگهی یابی
چو شمع خنده زنان ترک سرتوانی کرد^۱
هر دستگاه و وسیله صنعتی زمانی درست کار می‌کند و فایده و خاصیت
تعریف شده اش را دارد که در مدار خاص خود در حرکت باشد، و چون از
مدار خارج شود بی تردید کار آبی خود را از دست می‌دهد و بی اثر و احیاناً
مضر می‌شود.

ما اگر بخواهیم در راستای اهداف خلق تی امان در حرکت کمالی
باشیم و بی اثر و یا منحرف و مضر نباشیم، حتماً باید در «مدار یار»
باقی بمانیم.

او خود فرمود: «فإننا صنائع ربنا والخلق بعد صناعتنا»^۲ یعنی ما اهلیت
ساخته و پرداخته خداوند هستیم و سایر مردم پرداخته و تربیت شده ما
هستند.

ساخته خدا بر طبق میل و اراده خداوند حرکت می‌کند و ساخته

و پرداخته امام عصر^{علیه السلام} هم باید در مدار او حرکت کند تا ضایع نشود و با خروجش از مدار، بی خاصیت و یا مضر و منحرف نشود.

ملأک و معیار در مدار بودن، باقی ماندن در دایره انسانیت است و بس! زیرا این انسان است که بر مدار انسان کامل آفرینش می‌چرخد و بر وفق میل و رضایت او عمل می‌کند و از نفسانیات و هوس‌های حیوانی و امیال شیطانی و هر آنچه با منویات امام زمانش فاصله می‌گیرد؛ و در نتیجه در مسیر هدایت و سعادت باقی مانده و پیوسته به پیش می‌رود، تا بدانجا که قابلیت اتصال مخصوص به قطب مدار هدایت و سربلندی و کرامت و کمال را بیابد، و با کسب سنخیت با حضرت غائب عجل الله تعالی فرجه الشریف و جلب رضایت کامل او، در عداد پیروان و یاران، و بلکه خواص و همراهانش مقرر گردد.

پس باید خواسته‌های او را یافت، و بر طبق میل و رضای او حرکت کرد؛ تا بتوان گفت که در پیروی و تبعیت از حکم و فرمان الهی موفق و سربلند است، همان فرمان سعادت بخش که: «یا ایها الذين آمنوا اتقوا الله و كونوا مع الصادقین».^۱

با این توضیح که در حدیث آمده است که ائمه اطهار^{علیهم السلام} تفسیر صحیح صادقین در این آیه‌اند.

تجسم عینی

عارف عامل «سالک واصل» فیلسوف فقیه، زعیم عالیقدر شیخ الفقهاء
والعرفا حضرت مستطاب آیة‌الله العظمی آقا حاج شیخ محمد تقی بهجت
فومنی دامت برکاته
بدون تردید از چنین انسانهای وارسته و بلکه در ردیف سلسله داران
و قله نشینان این گروه هستند.

ایشان در سال ۱۳۳۴ هجری قمری در شهر فومن از شهرهای استان
گیلان بدنیا آمد. پدرش کربلایی محمود بهجت از معتمدین و نیکان
و اخیار بود و به جهت اعتماد مردم به وی، مورد مراجعه آنها در دعاوی
و تایید اسناد و حل و فصل امور بود؛ بعلاوه که گاهی اشعار نغزو پرمعنایی
نیز می‌سرود که گواهی بر ذوق سلیم و فطرت پاک و دل سوخته
و شیدایی اش نسبت به خاندان عصمت و طهارت علیهم السلام بود.

حضرت آیة‌الله بهجت روحی فداه پس از اتمام تحصیلات ابتدایی
و مکتب خانه‌ای و آموختن ادبیات عرب، به سال ۱۳۴۸ قمری به شهر
قدس قم هجرت کرد و بعد از توقفی کوتاه، به عراق رفت و در شهر مقدس
کربلا سکنی گزید و چهار سال با حدیث کامل به تحصیل علوم و نیز تهذیب
نفس پرداخت.

در سال ۱۳۵۲ قمری به نجف اشرف منتقل شد و سالها از حوزه درسی
اساتید بنام آن حوزه مقدسه مانند حاج آقا ضیاء عراقي، میرزاي نائيني،
حاج شیخ محمد حسین غروي اصفهاني بهره‌های وافی برداشت و به مدارج بلند
علمی دست یافت.

استاد اخلاق و سلوک معنوی ایشان که بسیار بر روح و روانش تأثیر گذاشت، کسی نبود جز عارف بی بدیل و غواص دریای عرفان و توحید، حضرت آیة‌الله حاج میرزا علی قاضی رضوان الله تعالیٰ علیه.

حضرت آیة‌الله‌العظمی آقای بهجت روحی فداه، به غیر از فقه و اصول، مدتها نیز به تحصیل علوم عقلی پرداخت و از محضر درس اساتید مطرح این وادی نیز بهره برد، از جمله آنکه اشارات ابن سینا و اسفار ملاصدرا و بعضی کتب دیگر را در محضر فیلسوف بنام آن عصر جناب سید حسین بادکوبه‌ای تعلیم دید، و در این زمینه نیز صاحب نظر شد.

ایشان به سال ۱۳۶۴ قمری به ایران بازگشت و پس از توقف کوتاهی در فومن که بیش از چند ماه طول نکشید، به شهر مقدس قم آمد و در محضر حضرات آیات عظام: حجت کوه کمره‌ای و حاج آقا حسین بروجردی به تکمیل معلومات خود پرداخت. اگر چه بعضی را عقیده بر آن است که شرکت ایشان در دروس حوزه علمیه قم بیشتر جنبه تشریفاتی داشت، زیرا نامبرده اقیانوس علوم بزرگانی را در نجف غواصی کرده بود که بسیاری دیگر از هم ردیفانش محتاج خوش چینی از خرمن معارف و مبانی فقهی و اصولی و فلسفی اش بودند!

حضرت آیة‌الله‌العظمی بهجت روحی فداه قریب هفتاد سال است به تدریس خارج فقه و اصول اشتغال دارند و شاگردان مطرح و بنام و خبره‌ای را تربیت کرده‌اند که هر یک ستاره‌ای درخشان در آسمان نورانی حوزه‌های علمیه هستند.

تربیت نفوس مستعده و تهذیب و تزکیه انسانهای آماده، تالیفات عمیق

و سنگین علمی، و رسیدگی به گرفتاران و درماندگان مادی و معنوی از دیگر خدمات ماندگار ایشان است.

عبادت‌های مثال زدنی نامبرده، نوافل و مستحبات، زیارت همه روزه، ذکر دائم، نماز توأم با اشک و آه و سوز و... آنچنان معروف خاص و عام است که نیازی به ذکر و بیان ندارد.

تواضع، فروتنی، شهرت گریزی، ساده زیستی، هواستیزی، و بی رغبتی به دنیا و زخارف آن از خصلت‌های ثابت و استوار ایشان است.

پرونده کرامات معنوی و کشف و شهود عرفانی و تصرفات ملکوتی وی نیز چنان اعجاب آور است که این مختصر را تحمل گشودن آن نیست. پس این سخن بگذار تا وقت دگر!!.

خداوند منان عمر با برکت این فقیه کم نظریر را به درازی آفتاب عالم تاب، بلند و پر امتداد گرداند. ان شاء الله تعالى

والسلام عليكم ورحمة الله وبركاته

بهار ۱۳۸۴

سید مهدی شمس الدین

۲

غیبت و دشواری‌های راه

قال على عَلِيٌّ

النinth من ولدك يا حسين! هو القائم بالحق، المظهر
للدين، والبسط للعدول... ولكن بعد غيبة و حيرة،
فلا يثبت فيها على دينه الا المخلصون المباشرون لروح
اليقين الذين اخذ الله عزوجل مثاقهم بولايتنا، وكتب
في قلوبهم اليمان و ايدهم بروحٍ منه.

(معجم احادیث الامام المهدی ع، ج ۳، ص ۴۰۲)

حضرت امیر عَلِیٌّ فرمود: حسين جان! نهمین فرزند
تو کسی است که به حق قیام می‌کند، دین حق را
آشکار می‌سازد، عدالت را می‌گستراند... ولی بعد از
غیبی طولانی و حیرت زا که در آن دوران کسی
ثبت قدم در دینش نمی‌ماند مگر انسانهای
مخلص که یقین بر سراسر وجودشان حاکم است.
همانها که خداوند بر میثاق ولایت ما از آنها تعهد
گرفته است و ایمان را در قلبها یشان مستقر ساخته
و از جانب خود هدایت و تأییدشان کرده است.

چرا غائب؟

سبب غیبت امام زمان علیه السلام خود ما هستیم! و گرنه اگر ظاهر شود چه کسی او را می‌کشد؟ آیا جن آن حضرت را می‌کشد؟ یا قاتل او انسان است؟! ما از پیش امتحان خود را پس داده‌ایم که چگونه از امام تحفظ و یا اطاعت می‌کنیم، و یا این که او را به قتل می‌رسانیم! احتفاظ و پستی انسان به قدری است که قوم حضرت صالح علیه السلام ناقه صالح را با اینکه وسیله ارتزاق و نعمت آن‌ها بود، پی کردند، چنان که قرآن کریم درباره آن می‌فرماید: «هَا شِرِبْ يَوْمَ مَعْلُومٍ»^۱ یعنی یک روز، آب سهم شما باشد و روز دیگر سهم آن، و روزی که آب چاه را می‌خورد در عوض به آنها شیر می‌داد! بنابراین همان گونه که ممکن است عقلاء خزینه و انبار نعمت خود را نابود کنند، هم چنان که ناقه صالح را کشتند چون از کوه آمده بود، امکان دارد که ما انسان‌های عاقل! امام زمان علیه السلام را نیز که تمام خیرات از اوست و از ناقه صالح بالاتر و پرفیض‌تر است، برای اغراض شخصیّه خود به قتل برسانیم!^۲

۱. نکته‌های ناب: ۴۱.

۲. شعراء: ۱۵۵.

اشکال به امر غیبت

عجب از کسانی که قایل به امامت ائمه علیهم السلام نیستند، و با این حال می‌گویند: چرا شما شیعیان به امامت کسانی اعتقاد دارید که برای امر به معروف و نهی از منکر در میان شما حضور پیدانمی‌کنند؟! می‌گوئیم: وقتی ائمه علیهم السلام در میان جمعیت بودند، سخنان و بیانات آنان در نزد امامان و پیشوایان سلف شما هیچ اعتباری نداشت!^۱

اثبات غیبت امام

حدیث ثقلین از ادله اثبات غیبت امام زمان علیه السلام است! زیرا در آن حدیث می‌فرماید: «إِنَّهُمَا لَنْ يَفْتَرِقَا» یعنی: قرآن و عترت از هم جدا نمی‌شوند. یعنی، چه حاضر باشد یا غایب! اگر کسی این حدیث را تحقیق و معنای آن را تحصیل کند، مسئله غیبت خیلی برای او واضح خواهد بود؛ زیرا در غیر این صورت «لزム الانفکاك بين القرآن والعترة»! یعنی لازمه آن، جدایی بین قرآن و عترت خواهد بود.^۲

المصیبت فقد امام

منظور از مصیبت در دین - که می‌گوییم: لا تجعل مصیبتنا في دیننا - همین مصیبته است که به آن مبتلا هستیم! یعنی فقد امام علیه السلام. چه مصیبته از این بزرگ تر؟

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱/۷۹. ۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱/۶۹.

غیبت و دشواری‌های راه ۳۷

خدا می‌داند که به واسطه آن - فقدان - چه محرومیت‌ها داریم!
خصوصاً این که مصیبت در دین مستلزم مصایب دینویه است، ولاعکس!^۱

دشواری راه امام

اگر ما همانند حضرت مهدی ﷺ به اندازه توان خود در هدایت مردم
تلash و کوشش کنیم، آیا امکان دارد که مورد عنایت «عین الله الناظره» -
چشم بینای خدا - امام زمان ﷺ نباشیم؟! اگر در راه آن حضرت باشیم،
چنانچه به ما بد و ناسزاهم بگویندو یا سخریه نمایند، نباید ناراحت
شویم، بلکه همچنان باید در راه حق ثابت قدم و استوار باشیم و در
ناملایمات صبر و استقامت داشته باشیم.^۲

صبر و تحمل امام عصر ﷺ

با کمال دوستی ما نسبت به امام زمان ﷺ ظهر او نه به حرف بنده است
ونه به حرف شما!

به حضرت امیر ﷺ هم پیشنهاد کردند: با معاویه بساز!
اگر بنا باشد به حرف آنها گوش کند، از همان اول گوش می‌کردا
به ایشان گفتند: با او بسازید، بعد که حکومت شما مستقر شد با او
بجنگید ولی حضرت به حرف آنها گوش نکرد.
خدا چه صبری داده به حضرت غائب ﷺ که هزار سال است می‌بیند بر

۱. در محضر آیة الله العظمی بیهقی: ۲/ ۲۱۷. ۲. نکته‌های ناب / ۴۳.

سر مسلمان‌ها چه بلاهایی می‌آید، و چه بلاهایی خود مسلمان‌ها بر سر
هم می‌آورند! و همه را تحمل می‌کند!^۱

خانه نشینی امام عصر علیه السلام
عرق ایمانی ما کجا و منزلت ایمان امام زمان علیه السلام کجا! اگر ما در نزد او
کافر به حساب نیاییم!!
چرا دستش را بسته‌ایم و خانه نشین کرده‌ایم؟ و اجازه نمی‌دهیم خود را
نشان دهد؟!

آن آقا گفت: چرا برای تعجیل فرج دعا می‌کنید؟ آیا می‌خواهید بباید
و او را هم بکشید؟ برای اینکه مزاحم خط و مرام و حکومت و حاکمیت
شما خوهد بود! آنان که سایر ائمه علیهم السلام را کشتند، دیوانه که نبودند! بلکه
سبب آن بی‌دینی بود! آیا الان دیگر آن طور نیست؟!
مشايخ اسلام گفتند: تعیین خلیفه لازم نیست! یعنی نعوذ بالله رسول
خدا علیه السلام بی‌خود می‌گوید! و با این وسیله دهانش را بستند و نگذاشتند چیزی
بگوید! بعد هم گفتند: «إنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَضِيٌّ وَلَمْ يَسْتَخْلِفْ»^۲
رسول خدا علیه السلام از دنیا رفت و خلیفه تعیین نکرد!^۳

نسب سفیانی

تازگی دیدم که در یکی از کتاب‌های عامه نوشته است که نسب سفیانی

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجهت: ۱/۱۲۳. ۲. کافی: ۸/۲۸.

۳. در محضر آیة الله العظمی بهجهت: ۲/۲۰۵.

به واسطهٔ یزید و معاویه، به ابی سفیان نمی‌رسد، بلکه به واسطهٔ یکی از
برادران معاویه، به ابی سفیان می‌رسد!

همچنین در آن کتاب آمده است: وقتی سفیانی می‌آید، هر کس که نام او
محمد، علی، حسن، حسین، زینب و ام کلثوم است و نیز تعداد زیادی از
زن‌های حامله را می‌کشد!^۱

فتنه سفیانی

آیا ما طاقت‌ش را داریم که سفیانی در پنج جا مستولی شود و هر حسن
و علی و... نام را بکشد، در حالی که آن‌ها می‌گویند: پدران ما اشتباه کردند
و نام ما را حسن و علی گذاشتند! ما چه گناهی داریم؟! و این وضع هشت ماه
طول بکشد!^۲

سفیانی هست

مرحوم مقدس مشهدی در عتبات از خدا خواسته بود که بفهمد آیا
سفیانی هست یا خیر؟

در کاظمین در وسیلهٔ نقلیه، عربی که کنار او نشسته بود، وقت پیاده
شدن به او فرمود: آری، سفیانی هست!

این داستان پیش از پنج، شش سال قبل واقع شده است.^۳

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱ / ۱۸۶. ۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۲ / ۴۲۱.

۳. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۲ / ۶۳.

ماجرای سفیانی

امیدواریم این بیچارگی و ذلت و ابتلاءات گوناگون شیعه خاتمه پیدا کند!
در روایات فراوان آمده است که سفیانی چه فسادها و ستمها می‌کند!
روایت از حضرت امیر علی^{علیہ السلام} است.

در روایاتی که از طریق شیعه نقل شده، آمده است که حکومت سفیانی هشت ماه و اندی بیش طول نمی‌کشد؛ ولی در این مدت کوتاه، مواضع مهم را تصرف می‌کند و هر کس را که نام محمد و علی و حسن و حسین و عاتکه و ام کلثوم دارند، می‌کشد! بعد عده‌ای به او می‌گویند: پدرهای ما گناهکار بوند که اسم ما را محمد و علی و... گذاشته‌اند! ما که تقصیر نداریم! آنگاه او دستور می‌دهد که فقط حسن و حسین نام را بکشند و بقیه را رهای می‌کند!
مرحوم حاجی نوری نقل می‌کند: سفیانی را نزد حضرت ولی عصر علی^{علیہ السلام} می‌آورند در حالی که عمامه‌اش را دور گردنش پیچیده‌اند! به حضرت می‌گوید: یا بن رسول الله! مرانکش!

بنابر این نقل، اطرافیان می‌گویند: کسی که اینهمه اولاد رسول الله علی^{علیہ السلام} را کشته، او را آزاد می‌کنید!

در هر حال، آنقدر به حضرت فشار می‌آورند تا اینکه می‌فرماید: «شأنکم» یعنی هر کاری صلاح می‌دانید انجام دهید، خودتان می‌دانید اختیار با خودتان است، هر کاری می‌خواهید بکنید.
وبدين ترتیب گویا حضرت اجازه می‌دهند که او را بکشند.
و سرانجام او را می‌کشند.^۱

آزادی یا اسلام؟

زمانی که ایران خیلی شلوغ شده بود، منصور علناً در مجلس گفته بود: می‌خواهیم اسلام را از رسمیت بیندازیم. نمایندگان مجلس سر به زیر انداخته بودند؛ چون دیده بود آنها از سخن او استقبال نکردند، گفته بود: یعنی می‌گوییم آزادی باشد! اسلام یا غیر اسلام!
چیزی نگذشت که ملعون کشته شد.

این گونه انسان‌ها تقریباً به ظالمین و ستمگران نشان دادند که امثال خود را در ظلم پیدا کردند، تا بر سر به «ملئت ظلمها و جوراً» نه اینکه از حرف زدن بیش از این عاجز بودند، بلکه مردم را موافق خود نمی‌دیدند؛ لذا با علی و اولادش ^{علیهم السلام} موافقت نکردند تا اینکه اوضاع این قدر خراب شد.^۱

کشtar قبل از ظهور!

بعضی خیال می‌کنند وقتی که حضرت ظهور می‌کند، کشtar واقع می‌شود؛ ولی چنین نیست، بلکه کشtar قبل از ظهور آن حضرت است. در روایتی آمده است: سفیانی صدو هفتاد هزار نفر را در فلان محله یا منطقه عراق می‌کشد!^۲

تأخیر فرج!

آقایی در جریان کشف حجاب، برای نابودی پهلوی ختم گرفته بود.

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۱/۲. ۲. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۳۶۱.

علمایی که از دنیا رفته بودند یکی پس از دیگری نزد او می‌آمدند و می‌گفتند: آقا! ادامه ندهید، فرج به تأخیر می‌افتد!!!
 تا اینکه دو نفر، شخص ثالثی را جهت شفاعت نزد آن آقا آورده بودند، و گویا زیر بغل او را گرفته و با خود آورده بودند؛ در حالی که در دنیا به نظر می‌رسید که آن دو نفر مقامشان بالاتر از شخص ثالثی بود که او را برای شفاعت آورده بودند! و ایشان در دنیا تحت الشعاع آن دو آقا بودند، ولی در آنجا قضیه به عکس بوده است.^۱

قیام نکنید!

اگر حضرت حجت عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف هم بخواهد ظهور کند، تا می‌توانیم با او مخالف می‌کنیم!
 در روایت است که علمای کوفه برای آن حضرت نامه می‌نویسند که شما قیام نکنید! «نحن نكفيك المؤونة» ما عهده دار امور شما می‌شویم!^۲

تفسیر اولوالامر

با این که روایت «أفضل الأعمال، انتظار الفرج» یعنی بهترین اعمال، انتظار فرج است؛ به نقل عامة هم ثابت است، چگونه ممکن است حکومت و سیادت رؤسای کشورهای اسلامی، اولوالامر باشند؟
 اگر چنین است، فرج، موجود و حاضر است! دیگر انتظار فرج برای چه؟

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱ / ۳۴۷. ۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۲ / ۳۵۲.

آیا با وجود این همه فرج، باز هم فرج می‌خواهیم؟ پس انتظار الفرج یعنی
چه؟^۱

فتنه آخرالزمان

خدا کند ولو با تقیّه کردن، از طریقۀ اهل حق و اهلبیت علیهم السلام مخدول
نشویم. گرفته شدن ایمان از اهل ایمان از کشته شدن آنها بدتر است. در
روایت است که فتنه‌هایی بر اهل ایمان می‌آید «فتن کقطع اللیل المظلوم»
فتنه‌هایی همانند پاره‌های شب تاریک!

ما این همه ابتلاءات را می‌بینیم و می‌گویید آیا «فتن کقطع اللیل المظلوم»
راست است یا نه؟! و آیات نعوذ بالله - طریقۀ حقۀ اهل بیت علیهم السلام حق است یا
با ظل؟! با این همه رخدادها که می‌بینیم و برای ما پیش بینی و پیشگویی
کردند، باز شک و تردید داریم!^۲

شیرین کام با فرج امام

اممال سرما زیاد است. خدا کند رحمت باشد، و خداوند کام همه
شیعیان را با فرج حضرت غائب علیهم السلام شیرین کند!
شیرینی‌ها تفکّهات زاید بر ضرورت است، ولی شیرینی ظهور آن
حضرت از اشد ضروریات است.

خدا می‌داند که چه بلاهایی بدتر از این در زمان غیبت آن حضرت بر

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۱/۶۱. ۲. نکته‌های ناب / ۶۳

سر مسلمان‌ها آمده و می‌آید! آلمان در مدت کوتاه، چهارده کشور اروپایی را شکست داد که بزرگترین آنها یونان بود و سقوط آن بیست و پنج روز طول کشید!

بنابراین، ممالک اسلامیه در نزد آن‌ها، هر کدام یک لقمه است! ولی پیشرفت به سرعت، لازمه‌اش غفلت از دشمن پشت سر است، که خداوند هر کدام از قدرت‌های شرق و غرب را معذب و رقیب دشمن مقابل خود قرار داده است، و ظاهر این است که تاقیام حضرت حجت علیه السلام اسماً اسلام باقی است:

«لا يبق من الاسلام إلا إسمه» از اسلام به جز نام آن باقی نمی‌ماند.^۱

سوختن و ساختن!

در زمان رضا خان پهلوی، نزد آقا‌بی در تهران رفته و که ایشان به قم بروند و از آقا شیخ عبدالکریم حائری علیه السلام ظاهراً در مسئله کشف حجاب سؤال کند که تکلیف چیست.

رفته بود و پرسیده بود. ایشان روز اول فرموده بود که باید مردم در برابر آن استقامت کنند تا کشته شوند!

ولی روز دوم برای تأکید امر، دوباره از ایشان سؤال شده بود، فرمودند: به من مربوط نیست! این مصیبت بزرگی است برای اهل ایمان و شیعیان که در زمان غیبت کشته شوند ولی نجات نباشد! لذا باید بسوزند و بسازند!^۲

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۲/۱۸. ۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۲/۲۹۸.

وضعیت دوران غیبت

اگر دو گروه در برابر هم قرار گرفته و با یکدیگر در حال جنگ باشند، و یک فرد از این دو گروه را پیدا می‌کرد و رئیس گروه دیگر را می‌ربود، گروه بی رئیس یکی از دوراه را دارند؛ یا باید تسليم شوند و یا بدون رهبر با دشمن مخالف بجنگند.

حال ما مسلمانان با کفار تقریباً همین طور است. مسلمانان زعیمی ندارند که در زیر لوا و پرچم او قرار گیرند؛ زیرا سنی‌ها که اصلاً قایل به زعیم و امام نیستند، و شیعه هر چند اعتقاد به امام علیه السلام دارد ولی در عمل و وضعیات مانند سنی‌ها هستند و با آنها فرقی ندارند.

بنابراین آیا حال که همه مسلمانان چه شیعه و چه سنی اعتقاداً یا عملاً زعیم ندارند، نباید در کنار هم بنشینند و چاره اندیشی کنند؟! آیا نباید محافظت و مواضعی کنیم؟ آیا نباید بنشینیم و راه محافظه را پیدا کنیم که چگونه از دست دشمن در امان باشیم تا دین و دنیا و مذهب ما محفوظ بماند؟

از جمله راههای محافظت و مواضعی این است که اولاً فریب کفار را نخوریم؛ ثانیاً آن چه را که به ما هدیه می‌دهند - تا مجدوب آنها شویم و از این راه بر ما مسلمانان و منافع مامسلط شوند و بر ما ظلم و ستم کنند - قبول نکنیم. اقرب طوایف به حق و واقعیت از میان ادیان آسمانی، مسلمانان هستند و احقر از همه فرقه‌های مختلف مسلمانان، طایفة شیعه است که مخدول و ذلیل و اماء و عبید و کفار هستند.^۱

آزمون غیبت

در زمان سابق، وقتی در اوقات زیارتی، اطراف حرم حضرت مصوومه علیها السلام از دحام می‌شد، وزنان حجاب را درست رعایت نمی‌کردند، آیة‌الله بروجردی علیه السلام می‌فرمود: مناسب نیست اهل علم بدون ضرورت،

در میان جمعیت و از دحام داخل شوند! خوب است ملاحظه کنند!

امیدواریم خداوند برای یک مشت شیعه مظلوم، صاحبیشان را برساند؛ زیرا در عالم چنین سابقه نداشته و ندارد که رئیس و رهبری از مریدان و لشکرش این قدر غیبت طولانی داشته باشد.

چه باید گفت؟ معلوم نیست تا کی؟! در تمام امت‌های گذشته غیبت مقدّر شده است، ولی در هیچ امتی چنین غیبیتی با وقت نامعلوم و غیر مقدّر اتفاق نیفتاده است.

ما مسلمان‌ها امتحان خود را با پیغمبر صلوات الله عليه و آله و سلم و یازده امام علیهم السلام در زمان حضورشان پس داده‌ایم! اگر این یکی هم ظاهر می‌شد، لابد به قربانش می‌رفتیم!!

کسانی که در زمان ائمه علیهم السلام به بنی امیه و بنی عباس گرایش داشتند، مگر دیوانه بودند؟ آنها از میان دو راه: دین و دنیا، دنیا و ضد آخرت را انتخاب می‌کردند! و هنوز مناصب آنها بر ما عرضه نشده تا امتحان خود را پس

بدهیم!^۱

۱. در محضر آیة‌الله العظمی بهجت: ۱/۱۷۳.

قله‌های عرفانی در غیبت

مگر همه سلمان یا ابوذر می‌شوند که با تمام بلاها صبر کردند؟! و یا مثل
umar که حتی حاضر به کشته شدن گردید؟
در مقاماتی که آنان بدان رسیدند بسته شده است! تمام دنیا و مافیها
ارزش نماز یک شب سلمان رحمة الله را ندارد! روی پوست گوسفندی
می‌نشست و مصلای عجیب و غریب داشت!

در روایتی اثاثیه و لوازم منزلش را بر شمردند، یک پوست، یک کیسه
آرد و... بود، ولی بازگریه می‌کرد که فردا بارش سنگین است!
سلمان چه مقامی داشت؟ و ضد او یعنی معاویه چه مقامی؟!

البته چه بسا از اینکه فرموده‌اند: «عبادت در غیبت افضل از عبادت در
حال حضور است» بتوان استفاده کرد که مقامات بالاتری برای ماممکن
است! مقصودم این است که اگر ما در زمان حضرت رسول ﷺ بودیم و
می‌دیدیم که که در اطراف آن حضرت، امثال سلمان هستند که دارای
مقاماتی هستند، چقدر به آن مقامات عالیه تشویق می‌شدیم! ولی کسیکه
آنها را نمی‌بیندار تحصیل آن معدور است، زیرا تردید برای او حاصل
می‌شود که آیا اینگونه مقامات برای او حاصل می‌شود یا خیر؟

اما ما نیز از کرامات علماء، عجایب و غرایی‌های دیده‌ایم که نمی‌شود بیان
کرد! و تعجب می‌کردیم که چرا دیگران می‌بینند و اسمش را هم نمی‌آورند!
ولی نمی‌دانم چرا باز نسبت به تحصیل آن مقامات بی تفاوت هستیم!^۱

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۱/۳۸.

٣

وظيفة متظاران

قال علي بن الحسين عليه السلام

من ثبت على موالتنا في غيبة قائنا، اعطاه الله عزوجل
اجر الف شهيد من شهداء بدر واحد.

(معجم احاديث الامام المهدى عليه السلام، ج ۳، ص ۱۹۷).

امام سجاد عليه السلام فرمود: کسی که در زمان غیبت
حضرت قائم بر ولایت ما ثابت قدم بماند، خداوند
پاداش هزار شهیدی که در جنگ بدر و احد (در
رکاب رسول خدا عليه السلام) کشته شده باشند، به او
عنایت می فرماید.

قال رسول الله عليه السلام:

سلوا الله من فضله، فان الله عزوجل يحب ان يسأل، و
أفضل العبادة انتظار الفرج.

(معجم احاديث الامام المهدى، ج ۱، ص ۲۶۸).

پیامبر بزرگوار فرمود: فضل و كرم الهی را
درخواست کنید زیرا خداوند دوست می دارد
بندگانش از او درخواست کنند. و بدانید که
مهمنترین و با ارزش عبادت‌ها، منتظر فرج و ظهور
بودن است.

وظایف دوران غیبت

خدا کند راهی برای شرح صدر پیدا کنیم که به واسطه آن ریسمان تحریر
قلبی امان بر طرف شود.

فرج ولو یک ساعت باشد، مرحله بعد از آن روشنایی است. روشنایی
هم فرج ما است.

آیا هیچ فکر کرده‌ایم که راهی برای این مطلب پیدا کنیم؟
گویا ائمه مألهٔ این مطلب را با ما اتمام حجت کرده‌اند، ولذا
فرموده‌اند: «برای فرج، بسیار دعا کنید». البته نه لقلقه زبان!
و نیز فرموده‌اند: «به راه و رسم نخستین عمل کنید».
یعنی در واقع و رویدادهای تازه آنگونه که در گذشته عمل می‌کردید،
عمل کنید.

ائمه مألهٔ به ما یاد دادند که به یقینیات عمل کنیم، و هر کجا یقین
نداشتم توقف و احتیاط نمائیم.^۱

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۲۳ / ۱.

دفتر امام عصر علیه السلام

خدا می‌داند در دفتر امام زمان علیه السلام جزو چه کسانی هستیم؟! کسی که اعمال بندگان در هر هفته دو روز (دو شنبه و پنجشنبه) به او عرضه می‌شود.

همین قدر می‌دانیم آن طوری که باید باشیم، نیستیم.^۱

آمادگی برای ظهر
اگر ظهر حضرت حجت علیه السلام نزدیک باشد، باید هر کس خود را برای آن روز مهیا سازد.

از جمله -راه‌های آمادگی -اینکه توبه کند. همین توبه باعث می‌شود که این همه بلاهایی که بر سر شیعه آمده است، که واقعاً بسی سابقه است، و بلاهای دیگری که تا قبل از ظهر آن حضرت می‌آید، از سر شیعه رفع و دفع گردد.^۲

آیا منتظریم؟

ائمه ما علیهم السلام هزار سال پیش خبر داده‌اند که گرفتاری و ابتلاءات برای اهل ایمان به حدی خواهد بود که عده‌کثیری از آنان از ایمان خارج می‌گردند!

آیا خروج از ایمان، خروج از ابتلاءات را هم به دنبال دارد؟

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۱۲۰ / ۲. ۲. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۱۰۹ / ۲

آیا ما از منتظرین امام زمان علیہ السلام هستیم؟
آیا ما هم می‌خواهیم امام زمان علیہ السلام ظهر کند؟
آیا ما به ظهرش راضی هستیم؟
آیا آن حضرت از کارهای ما راضی است؟
آیا آن حضرت راضی است که مالش را در مواردی صرف کنیم که گویا
مال آن حضرت نیست؟!
آیا آن حضرت راضی است که در ترویج مذاق او و پدرانش علیهم السلام تقصیر
و کوتاهی نمائیم؟ یا آن را ترک کنیم؟!^۱

اعتقاد به امام

شبده در وجود امام عصر علیہ السلام و خلافت او از ناحیه کسانی است که
اعتقاد به امامت پدر بزرگوارش حضرت امام حسن بن علی العسکری علیہ السلام
ندارند. کسانی که قائل به امامت امام عسکری علیہ السلام هستند بر جانشینی فرزند
عزیزش حضرت مهدی علیہ السلام و زنده بودن او تا زمان ظهر معتقد می‌باشند.
عمومات و روایات مشهوری که از ناحیه پدر بزرگوارش صادر شده،
و نیز وصیت او به جانشینی فرزند عزیزش، امری ثابت و قطعی است و در
اعتبار آنها تردیدی نیست.

به اضافه که وجود و بقاء او از ضروریات دینی است، زیرا مسلمین
همگی معتقد به طول عمر برای عده‌ای هستند.

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۶۸/۲

به علاوه که مشاهدات صالحین، اعم از علماء و غیر آنها و تشرفات
در ماندگان و متولیین به آن حضرت در شرق و غرب عالم به حد تو اتر
رسیده است بطوریکه انسان یقین به صدق آن پیدا می کند. و من بر چنین
یقینی ضامن هستم!

به آنچه بیان شد این نکته را هم اضافه می کنم که در حدیث ثقلین - که
متواتر بین سنی و شیعه است - از قول رسول بزرگوار اسلام ﷺ چنین نقل
شده که: «وانهمان لَن يُفْرِقَا حَتَّى يَرَدَا عَلَى الْحَوْضِ» یعنی قرآن و امام و عترت از
یکدیگر جدا نمی شوند تا روز قیامت.

پس در هر زمانی هر کس قرآن دارد باید امام هم داشته باشد، و اعتقاد
به هر یک مساوی با اعتقاد به دیگری است.^۱

ایمان به حضرت!
انسان با خود کاری می کند که هیچ دشمنی با او نمی کند! و آن اینکه
سرچشمۀ صلاح را تا روز قیامت خشک می کند!
از این رو معلوم نیست که همه باطنًا به حضرت حجت ﷺ در وقت
ظهور ایمان بیاورند! عده‌ای از روی اکراه ایمان می آورند.^۲

اعتقاد کامل!
چنانچه در اطاقی درسته باشیم و بدانیم که قدرت بزرگی مثل آمریکا

۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۲۲۲ / ۲

۱. به سوی محبوب: ۱ / ۶۰

یا شوروی - سابق - پشت در ایستاده و سخنان ما علیه یا آله خود را می‌شنود و ضبط می‌کند و به موقع علیه ما به اجرا می‌گذارد، چه قدر حال ما فرق می‌کند و مواطن سخنان خود می‌شویم! با اینکه آنها را نمی‌بینیم ولی علم داریم و می‌دانیم که پشت در هستند!

پس چرا حال ما نسبت به امام زمان علیه السلام چنین نیست در انجام آنچه بر له و علیه او است؟

و هیچ با اهل تسنن که چنین اعتقادی ندارند فرق نداریم!^۱

احاطه کامل امام

بعضی‌ها خیال می‌کنند ائمه علیهم السلام نمی‌شنوند یا مثل مردهای ما هستند. یکی از سنی مذهب‌ها از جلوی سردادب مقدس سامراء رد می‌شد، شنید صدای یک نفر را که داخل سردادب بود و مرتب می‌گفت: یا صاحب الزمان!

آن عابر بالحن مسخره‌ای گفت: یا صاحب الزمان! یا صاحب الزمان!
آنقدر بگو تا جوابت را بدهد!!

اینها نمی‌فهمند! حماقت محض دارند! ائمه علیهم السلام عین الله الناظرة و اذنه الوعیه هستند. اگر حرفی زده شود حتی قبل از آنکه دیگران که در مجلس هستند، بشنوند آنها می‌شنوند.^۲

۱. در محضر آیة الله العظمی بجهت: ۲۵۹/۲. ۲. جلسه خصوصی (شنبه ۱۳۸۲/۷/۵).

تبیین مختص

کسی که به خالق و مخلوق، متیقّن و معتقد باشد، و با انبیاء و اوصیاء صلوات اللہ علیہم جمیعاً مرتبط و معتقد باشد، و توسل اعتقادی و عملی به آن‌ها داشته باشد، و مطابق دستور آنها حرکت و سکون نماید.

و در عبادات، قلب را از غیر خدا خالی نماید و فارق القلب، نماز را که همه چیز تابع آن است انجام دهد، و با مشکوک‌ها تابع امام عصر علیہ السلام باشد.

یعنی هر که را امام، مخالف خود می‌داند با او مخالف باشد، و هر که را موافق می‌داند با او موافق، و لعن نماید ملعون او را، و ترحم نماید بر مرحوم او، ولو علی سبیل الاجمال.

(چنین شخصی) هیچ کمالی را فاقد نخواهد بود و هیچ وزر و ویالی را واجد نخواهد بود.^۱

ashraf kamil amam ussr علیہ السلام

امام زمان علیہ السلام در زمان غیبت، احاطه کامل دارند و بر همه امور اشراف دارند و نیز فعالیت هم دارند.

برای میرزا بزرگ شیرازی پیغام‌ها و دستورات متعددی می‌فرستادند.

من جمله روزی حواله‌ای را شخصی آورد نزد میرزا و ایشان آن را

گرفت و خواند و پول کمی که به حساب امروز شاید دو دینار می‌شد به او داد و او رفت.

شخصی که آنجا حاضر بود، دید که پایین حواله، مهر و امضای امام زمان ع ثبت است! پرسید: حواله از طرف امام عصر است؟ فرمود: آری! گفت: پس چرا اینقدر کم به او پول دادید؟ با آنکه حواله را آقا فرستاده‌اند و باید بیشتر مرحمت می‌کردید؟ فرمود: شما همین یک حواله‌اشان را دیده‌اید و بقیه حواله‌ها را که ندیده‌اید!!^۱

راههای ارتباط

راههای ارتباط با خدا، طاعت خدا و طاعت امام زمان ع است؛ و تشخیص آن با تطبیق عمل به دفتر شرع است. یعنی رساله عملیه صحیحه.^۲

رابطه قوی با امام

باید بدانیم که علاج ما اصلاح نفس است در همه مراحل؛ و از این مستغنى نخواهیم بود، و بدون این، کار ما تمام نخواهد شد.

با اعتراف به اینکه عمل از خودمان است که به سر ما آمده و می‌آید، تا خودمان را اصلاح نکنیم و با خدا ارتباط نداشته باشیم، بآنما نیندگان خدا ارتباط نداشته باشیم، کارمان درست نمی‌شود، امروز تا فردا، تا پس فردا، این که کار نشد!

۱. جلسه درس خارج فقه (چهارشنبه ۹/۷/۱۳۸۲).

۲. به سوی محبوب / ۶۲

تارابطه ما با ولئ امر، امام زمان صلوات الله عليه قوی نشود، آیا کار ما درست می شود؟ بدون اصلاح نفس! آیا همین اینها بی که هستیم، آیا می شود تا خودمان را اصلاح نکنیم کار درست بشود؟!^۱

راه ایجاد و محبت و ارتباط
راه ایجاد ارتباط با اهلیت علیهم السلام و مخصوصاً حضرت ولیعصر علیه السلام
عبارت است از:

۱- معرفت خداوند متعال.

۲- اطاعت محس از پروردگار.

این دو موجب حبّ به خداوند و محبت نسبت به همه آنها که خدا آنان را دوست می دارد مثل انبیاء و اوصیاء می شود، مخصوصاً موجب علاقه و ارتباط با محمد و آل محمد علیهم السلام می شود که نزدیکترین آنها به ما، حضرت صاحب الامر علیه السلام است.^۲

چشم بینا و گوش شنوا
چیزی که باعث شرمندگی و خجالت زدگی ما می شود این است که حضرت همه چیز را می داند و همه چیز را می شنود، آنها «عین الله الناظرة، اذن الله السامעה - الوعیة» می باشند.

ما چکار کردیم برای قرب و نزدیک شدن به آنها؟ شما که طالب

۱. به سوی محبوب: ۱/۶۱.

۲. به سوی محبوب: ۱۰۴.

حضور و ظهورید، چرا کاری نمی‌کنید که همیشه خودتان را پیش آن حضرت ببینید؟! او ما را می‌بیند و ما او را نمی‌بینیم! پس چرا اینقدر دوریم؟^۱

نزدیکِ صاحبِ کار

در خلوتمان با خدا، در تضرع‌مان، توبه‌امان، نماز‌ها‌یمان و عباداتمان، مخصوصاً دعا‌ی شریف «عظم البلاء و برح المففاء» را بخوانیم، و از خدا بخواهیم برساند صاحب کار را!

با او باشیم، حالا اگر رساند که رساند، و اگر نرساند، دور نرویم از کنار او. از رضای او دور نرویم. او می‌بیند، او می‌داند حرفهایی که ما به هم دیگر می‌زنیم!

او «عین الله الناظره و اذنه الوعيه» است و جلوتر از ماهما می‌شند حرف مارا! بلکه خودمان که حرف می‌زنیم این صدا ازلب می‌آید به طرف گوش، فاصله‌ای دارد، او جلوتر از این فاصله، حرف خودمان را می‌شنود از خودمان، کلام خودمان را! آن وقت آیا ما می‌توانیم کاری بکنیم که او نفهمد؟ می‌توانیم کاری بکنیم که او نداند؟^۲

حفظ رابطه با امام

اگر بدانیم در محضر «عین الله الناظره» هستیم، آیا روی آن را داریم که

^۱. به سوی محبوب / ۱۰۹.

^۲. از ورای سکوت / ۲۲۸.

برای زیارت حضرت غائب ﷺ اجازه بخواهیم؟ با اینکه با خواسته‌های واضح او مخالفت می‌کنیم! نماز و روزه را ترک، و غیبت و ایداء می‌کنیم! آیا می‌خواهیم به ما بفرماید: «أبْحَثْ لَكُمُ الْمُحْرَمَاتِ وَأَسْقُطْ عَنْكُمُ الْوَاجِبَاتِ»! حرام‌ها را برای شما حلال کردم و واجبات را از شما برداشتم.

مقصود این که چه می‌شد بواسطه بندگی خدا، روابط با آن آقا محفوظ می‌ماند؟

دیگران نگذاشتند! هر چند ما هم مقصّریم و نخواستیم اتصال میان ما و آن حضرت محفوظ باشد! و گرنه هر کس یک ارتباط و اطمینانی پیدا می‌کرد، و روزی می‌آمد و توبه می‌کرد و تابع او می‌شد، عاقبت به خیر می‌شد.^۱

لوازم انتظار

تنها انتظار فرج کافی نیست! تهیأ، بلکه طاعت و بندگی نیز لازم است. مخصوصاً با توجه به قضایایی که پیش از ظهور امام زمان ﷺ واقع می‌شود، به حدی که «ملئت ظلم و جوراً»^۲ یعنی جهان پر از ظلم و جور است. خدا می‌داند که به واسطه ضعف ایمان بر سر افراد چه می‌آید! خدا کند ظهور آن حضرت باعفیت مطلقه برای اهل ایمان باشد، و زود تحقق پیدا کند.

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۱/۳۰۵، ۲/۳۶، ۲۲۶.

مگر امکان دارد عافیت مطلقه بدون ایمان و طاعت و بندگی انجام
گیرد؟^۱

خدا به اهل ایمان توفیق دهد که از فتن مضله کناره گیری کنند.^۲

شیوه تقیه

رواج و بقای مذهب شیعه امامیه با تقیه انجام پذیرفته است. آیا با این
حال می توان تقیه را از دین ندانست و آن را از دین جدا ساخت؟
از حسین بن روح در مجلسی عمومی که شیعه و سنی حضور داشتند،
در باره جانشینی حضرت رسول ﷺ سؤال می کنند، در جواب می فرماید:
«الصحيح عندنا أن الخليفة بعد رسول الله، أبو بكر»!^۳ یعنی به نظر ما صحیح
آنست که ابو بکر خلیفه بعد از رسول خدا ﷺ است!

بعد از این سخن، عامه در باره او گفتند:

«الى کم يكذبون على هذا الشیخ؟»^۴ یعنی تا کی براین شیخ دروغ می بندند؟
نایب خاص امام ﷺ کارش این بود و تقیه می کرد. چنان که بعد از امام
حسین ﷺ نیز هیچ کدام از ائمه ﷺ خیال خروج را نمی کردند؛ و حتی امام
هادی و امام عسکری ﷺ هم زندان رفتند.^۵

لازم انتظار!

قرآن کتابی است که تمام نور است، و هادی به سوی امام ﷺ. امکان

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱۱۹ / ۱. ۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۹۰ / ۱.

ندارد حجت در میان مانباشد و مردم بدون امام علیهم السلام باشند. اگر به آن چه در در دسترس ما است عمل کنیم، انتظار فرج جا دارد.

انتظار فرج امام زمان علیهم السلام با اذیت دوستان آن حضرت سازگار نیست. دوستان آن حضرت از هر دو طرف در این جنگ، چند سال است که از بین می‌روند و او می‌بیند و متأثر می‌شود، ولی به حسب ظاهر دستش بسته است و نمی‌تواند کاری بکند!

اما چقدر حضرت مهریان است به کسانی که اسمش را می‌برند و صدایش می‌زنند و از او استغاثه می‌کنند! از پدر هم به آن‌ها مهریان تر است.

اگر ما غافل شویم و دعا و تضرع نکنیم، و همه این بلاهاراندیده بگیریم و كالعدم حساب کنیم! یا آنها را باید مسلمان به حساب نیاوریم و یا خود را! و اگر به آنها ترحم نکنیم، کسی به ما ترحم نخواهد کرد.^۱

دوست امیر

ما امام زمان علیهم السلام را دوست می‌داریم، چون امیر نحل است؛ امور ما مطلقاً به وسیله او به ما می‌رسد؛ و او را پیغمبر صلوات الله علیہ و آله و سلم برای ما امیر قرار داده است.

و پیغمبر را دوست داریم، چون خدا او را واسطه بین ما و خود قرار داده.

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۳۶۶ / ۲.

و خدا را دوست داریم، برای اینکه منبع همهٔ خیرات است و وجود ممکنات، فیض اوست.

پس اگر خود و کمال خود را خواهانیم، باید دوست خدا باشیم، و اگر دوست خدائیم باید دوست وسائل فیوضات از نبی و وصی باشیم؛ و گرنه یا دوست خود نیستیم و یا دوست و اهل العطا یا نیستیم، یا دوست وسائل فیوضات نیستیم.^۱

رضایت امام عصر

اگر به قطعیات و یقینیات دین عمل کنیم، در وقت خواب و به هنگام محاسبه پی می‌بریم که از کدامیک از کارهایی که کردیم قطعاً حضرت امام زمان علیه السلام از ما راضی است و از چه کارهایمان قطعاً ناراضی است!

اگر کسی به قطعیات مذهب عمل کند نه به ظنیات تقليد - جز در موارد ضرورت - و عمل به احتیاط در صورتی که ميسور باشد؛ اگر به فرض، بعداً معلوم شود که مرجع تقليد او اهلیت تقليد را نداشته، باز پشیمانی ندارد، گویا در این صورت به فتوای همهٔ مراجع عمل کرده است.^۲

کسب رضایت امام عصر علیه السلام

در امور اجتماعی نباید به دیگران نگاه کنیم و از این و آن پیروی کنیم، زیرا افراد معصوم نیستند، هر چند بزرگ و بزرگوار باشند! بلکه باید نگاه

۲. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۲۵۰ / ۲.

۱. به سوی محبوب / ۲۴.

کنیم و بینیم اگر خودمان تنها بودیم و دیگران نبودند آیا انجام می‌دادیم
یا خیر؟

نباید به دیگران کار داشته باشیم. ما نباید خود را با اهل سنت قیاس
کنیم. بلکه باید رضا و میل امام زمان علیه السلام را در کارها به دست آوریم، چه در
صرف سهم امام علیه السلام و چه در کارهای اجتماعی دیگر.^۱

در راه امام

بعضی از حیوانات مانند زنبور عسل و حیوانات شیرده به مردم منفعت
می‌رسانند. انسان نیز ممکن است برای دین و مردم نافع باشد.

اگر ما نیز به اندازه توان خود در هدایت مردم تلاش و کوشش کنیم،
آیا امکان دارد که مورد عنایت «عین الله الناظرة»^۲ و امام زمان علیه السلام
نباشیم؟!

اگر در راه آن حضرت باشیم، چنانچه به ما بد و ناسزا هم بگویند و یا
سخریه نمایند، نباید ناراحت شویم، بلکه همچنان باید در آن راه حق
و حقیقت ثابت قدم و استوار بوده، و در ناملایمات صبر و استقامت داشته
باشیم.^۳

نارضایتی امام زمان علیه السلام

وای بر کسی که حضرت حجت علیه السلام بداند که او در تحصیل موافقت

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱۰۱/۱. ۲. بحار الانوار: ۱۶/۲۴۰.

۳. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱۰۳/۱.

ورضای آن حضرت، و یا در مخالفت آن حضرت بی اعتماد لایالی است!
در امور مالی به مردم بگوید که دست من دست او است و نماینده او هستم،
و در کارهای دیگر چنین نباشد!

خدا نکند ما اینگونه باشیم! خصوصاً این که میل داریم در آخر زندگی
و دم مرگ به داد ما برسد، و به شفاعتش بلاهای مارفع شود. آیا می‌شود از
اول کار از او جدا باشیم و در آخر کار تمایل داشته باشیم از ما دستگیری
کند؟!

آقای طبیبی در نزدیکی وفاتش، به همه انوار معصومین طیبینہ سلام کرد
و تعظیم نمود ولی هیچ کدام از حضار کسی را نمی‌دیدند!

آن بزرگواران که در وقتیش به آنها احتیاج داریم، نباید کاری کنیم که دم
آخر بگویند: ما این شخص را نمی‌شناسیم!

تفاوت مراتب ایمان و تقوا و یقین ما و علمای گذشته بسیار است! صد
سال فاصله بین ما و آنها مانند هزار سال است! دعا کردن و زود مستجاب
شدن برای آنها اصلاً چیز عادی عادی بوده! ولی حالا اگر کسی بگوید دعا
کردم و مستجاب شد، خیلی نادر است!

نقل کردند که آقایی - که فاصله وفاتش با وفات حاج شیخ عبدالکریم
حائری طیبینہ یک هفته بود - در مشهد بود و خانواده‌اش در عراق بودند، به
حرم امام رضا طیبینہ مشرف شد و عرض کرد: خانواده‌ام!... بلا فاصله شخصی
از کنارش گذشت و مقداری پول به او داد، ولی او روکرد و به حضرت
عرض نمود: این نه مناسب کرم شما است! تا این که مقدار دیگری به او
می‌رسید. باز گفت: کم است!

پس از جریان کسی از علمای مشهد در صحن به او می‌رسد و می‌گوید:
معلوم می‌شود معامله شما با حضرت خوب است! همان اندازه که
می‌خواسته از جیش در می‌آورد و به او می‌دهد.^۱

غفلت از امام حاضر

هر کس باید به فکر خود باشد و راهی برای ارتباط با حضرت
حجت^{علیه السلام} و فرج شخصی خویش پیدا کند، خواه ظهور و فرج آن حضرت
دور باشد، یا نزدیک!

عده‌ای بوده‌اند که گویا حضرت غائب^{علیه السلام} در پیش آنها حاضر و ظاهر
بوده است، مثل اینکه با بی سیم با آن حضرت ارتباط داشتند و جواب از
ناحیه او می‌شنیدند!

مرحوم مقدس اردبیلی و سید بحرالعلوم^{رهنما} که احتمال دروغ درباره
آنها نمی‌رود، عبارت «فعلیه لعنة الله» یعنی (لعنت خدا بر او باد) را قبول
ندارند و می‌گویند: آن مربوط به بایت و ادعای مهدویت است.

با اینکه ارتباط و وصل با آن حضرت و فرج شخصی، امری اختیاری ما
است؛ به خلاف ظهور فرج عمومی. با این حال چرا به این اهمیت نمی‌دهیم
که چگونه با آن حضرت ارتباط برقرار کنیم و از این مطلب غافل هستیم،
ولی به ظهور و دیدار عمومی آن حضرت اهمیت می‌دهیم! و حال اینکه اگر
برای فرج شخصی به اصلاح خود نپردازیم، بیم آن است که در ظهور آن

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱۰۱/۱.

حضرت از او فرار کنیم! چون راهی که می‌رویم راه کسانی است که اهم و مهمی قاتل نیستند.

کار آفتاب اضافه است هر چند پشت ابر باشد. حضرت صاحب صلوات الله علیه و آله و سلم هم همینطور است، هر چند در پس پرده غیبت باشد!

چنان که حضرت رسول صلوات الله علیه و آله و سلم فرموده است: چشم مانم بیند ولی عده‌ای بوده و هستند که می‌بینند! و یا اگر نمی‌بینند، ارتباطی با آن حضرت دارند!

یک نفر زیدی مذهب گفت: «کل امام لا ییری شخصه لا یسوئی خردلۀ»
یعنی هر امامی که جسم او دیده نشود، به اندازه یک خردل ارزش ندارد!
یک شخص سنی هم در جواب او گفت: شیعیان دوازده امامی می‌گویند
که امام، غائب است، ولی تو که زیدی هم هستی می‌گویی امامی را که نتوان
دید، به اندازه یک خردل نمی‌ارزدا پس هر دوی شما بر باطلید!!
دیدیم کسانی را که مثل اینکه با حضرت مخابره داشتند! هر چند
می‌گفتند و می‌خواستند، همان می‌شد!

آن آقا در بیابان، سه مرتبه گفت: یا امام زمان! وسیله‌ای بفرست. فوراً
وسیله و مرکبی برای سوار شدن ظاهر شد!
آری، آن حضرت این قدر به مانزدیک و از حال ما باخبر است، ولی ما
نمی‌بینیم و از او غافل و بی خبریم و می‌پنداشیم که دوریم!
حیف که ما قدردان نعمت ولایت نیستیم!^۱

۱. در محضر آیة الله العظمی بہجت: ۲/۱۳۳-۱۳۵.

لازم نیست حضرت بباید!

در هر حال باید برای تعجیل در امر فرج و رفع نگرانی‌ها و گرفتاریها
و نجات و اصلاح حال مؤمنین، بگوییم:
«اللّٰهُ أَكْشِفُ هَذِهِ الْغَمَّةَ عَنْ هَذِهِ الْأَمَّةِ بِظُهُورِهِ»

خداوندا، با ظهور حضرت حجت علیه السلام این نار احتی را از این امت بر طرف نما.
زیرا واقعاً از ظلم و ستم و بلا و فشاری که بر سر اسلام و مسلمین به
خصوص اهل ایمان وارد می‌آید، کارد به استخوان رسیده است.

بسیار شنیده شده است - نه در یک مورد و دو مورد - که عده‌ای
می‌گویند: تا دیگران رئیس و مرجع بودند، حضرت نیامد، حال که ریاست
وزعامت به دست ما رسیده می‌خواهد ظاهر گردد و ظهور کند!؟!
سخن اینها نظری گفتار کسانی است که در روایت دارد وقت ظهور
حضرت غائب علیه السلام برای آن حضرت پیام می‌فرستند:
«إِنَّا كَفِيلُكَ الْمُؤْوِنَةَ»

ما عهده دار کارها و زحمات هستیم لازم نیست شما تشریف بیاورید
و دخالت کنید!^۱

جفا با امام
قرآن چه موجودی است که در مراتب مختلف نزول، حکایت از
شنیدنی‌ها و دیدنی‌ها می‌کند.

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۴۰۱/۲

عدیل قرآن (یعنی عترت) هم حکایت از نعمت‌های عالم می‌کند، ولی ما از غمخوار، هادی، حامی و ناصرهای خود قدردانی و شکرگزاری نمی‌کنیم و واسطهٔ خیر را پی می‌کنیم! فعوروها (پس ناقه را پی کردند).

ائمه علیهم السلام را که ولی نعمت‌های ما و مجاری فیض هستند، نمی‌توانیم مشاهده کنیم.

امام زمان علیه السلام هم اگر باید با او همان معامله را می‌کنیم که با آباء طاهرینش کردیم!

آیا می‌شود امام زمان علیه السلام چهارصد میلیون یاور داشته باشد و ظهرور کند؟!^۱

دست امام را بستیم!
 چه باید بکنیم در ابتلاءات داخلیه و خارجیه؟ چه باید بکنیم؟ چه کار کردیم که به این چیزها مبتلا می‌شویم؟ فکر این را باید بکنیم، آخر ما چکار کردیم که بی‌سرپرست ماندیم؟
 اشکال در این است که خودمان را اصلاح نمی‌کنیم و نکردیم و نخواهیم کرد! حاضر نیستیم خودمان را اصلاح کنیم!
 حضرت نبی اکرم صلوات الله علیه و آله و سلم فرمود: «الا اخبارکم بدائکم و دوائیکم؟ داؤکم الذنوب و دواؤکم الاستغفار»^۲

۱. در محضر آیة الله العظمی بجهت: ۱۲/۱. ۲. کنز العمال: ۴۷۹/۱

(یعنی آیا شما را به درد و درمان تاز خبر ندهم؟ درد شما، گناهان و درمان تاز، استغفار است).

ما می خواهیم هر چه دلمان می خواهد بکنیم، اما دیگران حق ندارند به ما اسائمه ای بکنند! ما خودمان به نزدیکانمان، دوستانمان، هر چه بکنیم، بکنیم! اما دیگران، دشمنان، حق ندارند به ما اسائمه ای بکنند!

آخر ما اگر خومان را درست بکنیم، خدا کافی است، خدا هادی است. ما خودمان را نمی خواهیم درست بکنیم، اما از کسی هم نمی خواهیم آزار بیینیم. آنها بی که طبعشان آزار است، کار خودشان را می کنند، مگر اینکه یک کافی و یک حافظ جلوگیری بکند.

ما اگر خودمان به راه بودیم، در راه می رفیم، چه کسی امیر المؤمنین علیه السلام را می کشت؟ چه کسی حسین بن علی علیه السلام را می کشت؟

چه کسی همین (امام زمان علیه السلام) را که حالا هست، هزار سال است او را معلول الیدین (و دست بسته) کرد؟

ما خودمان حاضر نیستیم خودمان را اصلاح بکنیم. اگر خودمان را اصلاح بکنیم، به تدریج همه بشر اصلاح می شوند.^۱

عين الله الناظرة

ممکن است انسان در هدایت مردم به اندازه توانایی، مانند حضرت مهدی علیه السلام باشد و مورد عنایت و نظر او که «عين الناظرة» - یعنی چشم بینای

خداوند است، نباشد! وای به حال کسی که چنین تشخیص بدهد که
مراهعات و معاونت ظالم و یا دفاع از ظلم برای او خیر است!!
ای کاش «لئیسن» بودن و هیچ بودن عالم امکان را درک می‌کردیم، و برای
هیچ! این قدر ارزش و اعتبار قابل نمی‌شدیم، و بر سر هیچ این همه با هم
نزاع نمی‌کردیم!^۱

تیراندازی به حضرت!
خدا بیامرزد مرحوم کوهستانی^۲ را سنتی که او در مازندران ایجاد
کرد، در جای دیگر نیست. با این که شهرهای مازندران به هم نزدیک
است، با این حال در هر شهر یک مدرسه علوم دینی برای طلاب تأسیس
کرد.

یکی از رفقاء طلبه گفت: در زمان محمد رضا پهلوی از طرف دولت
آمدند و جهی به ایشان بدهند، ولی ایشان قبول نکردند.
از آقای بروجردی^۳ هم - پول - قبول نکرد و گفت: اگر من اینها را قبول
کنم، دیگر نمی‌توانم تذکراتی را که به علماء می‌دهم، بدهم!
خدا توفیق دهد به سوی امام^{علیه السلام} تیر پرتاب نکنیم!

۱. در محضر آیة الله العظمی بجهت: ۲۵۳/۲.

۲. در سال ۱۳۰۳ قمری در قریه کوسان (که امروز به کوهستان معروف است) بدنیا آمد. علوم
مقدماتی را در بهشهر فراگرفت. در سال ۱۳۴۰ قمری عازم نجف اشرف شد. بعد از ده سال
اقامت در نجف به کوهستان مراجعت کرد. در سال ۱۳۹۲ قمری در سن ۸۴ سالگی رحلت کرد.
عمرش را در زهد و تقوا و تربیت نقوس مستعده گذرانید. ماجراهی تشرف او به محضر حضرت
ولی عصر ارجمندانه معروف است. ۳. در محضر آیة الله العظمی بجهت: ۲۵۳/۱.

امضاء امام زمان ع

ما طلاب باید در این فکر باشیم که چگونه می‌توانیم یک امضاء و تأییدی از مولایمان حضرت ولی عصر ع بگیریم؟! یعنی چگونه درس بخوانیم و چگونه رفتار کنیم که مولایمان ما را امضاء و تأیید کند؟!

یک طلبه، همیشه چه در او ان تحصیل و چه بعد از فراغ از تحصیل باید هم و غمّش و فکرش این باشد که رفتارم، کردارم و گفتارم چگونه باشد که آقا مرا تأیید کند.

اگر طلبه‌ای همیشه به این فکر باشد و در این مسیر حرکت کند که امضای آقارا بگیرد، دچار هیچ انحرافی نخواهد شد، نه در کردارش و نه در گفتارش و نه در رفتارش، و خلاف زی و شائناز او سرنمی‌زند و چنین طلبه‌ای هرگز دچار سردرگمی و بحران نخواهد شد.^۱

حضور نزد عارفان

از خدامی خواهیم توسط انبیاء و اوصیائش علیهم السلام و وصی حاضر ش علیهم السلام که در پیش عارفین حاضر است، که ما را از خدایی بودن و از خدائیان و از وسائل امداد خدا، منحرف نکند. بصیر و بینا بکند. خودشناس باشیم. خودی‌ها را بشناسیم. خدایی‌ها را بشناسیم. آنوقت، خلاف اینها هم شناخته می‌شوند.^۲

۱. فیضی از ورای سکوت / ۷۱.

۲. بهجت عارفان / ۲۰۲.

آثار دعای فرج

دعای فرج اگر موجب فرج عمومی نشود، برای دعاکننده موجب فرج
خواهد بود. ان شاء الله.

چنانکه در برخی روایات آمده: دعاکنید که در آن فرج شماست.^۱

حزن امام عصر^{علیه السلام}

آیا اکنون که یک مشت شیعه - که در میان آنها علماء و زنان و کودکان که
نه مقرّی دارند و نه مفرّی - گرفتارند، مانباید با چشم گریان و دل شکسته از
خدا بخواهیم که بلا رارفع کند؟!

آیا درست است که ما راحت بنشینیم و نظاره گر باشیم و برادران
و خواهران ایمانی ما در دست ظالمان گرفتار باشند؟!

اگر ما امروز به آنها رحم ننمودیم و برای نجات آنها دعا نکردیم و فردا
مثل این بلاها بر مانازل شد، دیگران هم بر ما رحم و دعا نمی کنند.

رئیس و مولای ما حضرت ولی عصر^{علیه السلام} محزون باشد و ما خوشحال باشیم؟!
او در اثر ابتلای دوستان، گریان باشد و ما خندان و خوشحال باشیم؟!
و در عین حال خود را تابع آن حضرت بدانیم؟!^۲

پناه اهل ایمان

اگر اهل ایمان، پناهگاه حقیقی خود - یعنی حضرت صاحب^{علیه السلام} - را

۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱۸۱ / ۲.

۱. روزنه هایی از عالم غیب / ۵۵

بشناسند و به آن پناه ببرند، آیا امکان دارد که از آن ناحیه مورد عنایت واقع
نشوند؟^۱

توجه و توسل مؤثر
آنچه به عنوان ارث به مارسیده، کتاب و عترت است و ما باید بیش از
اینها از آنها استفاده کنیم.

برخی از مردم به مرحوم آقای شیخ حسنعلی تهرانی متول می‌شدند
و نتیجه می‌گرفتند، ولی متوجه امام عصر^{علیه السلام} نیستند!
ما باید به امام عصر^{علیه السلام} بیش از اینها متول باشیم تا نتیجه بگیریم.
مسلمان امام عصر^{علیه السلام} از هر کسی بهتر می‌تواند مؤثر باشد.^۲

خشوع در نماز

برای آنکه در نماز، خشوع داشته باشیم در اول نماز، توسل حقیقی به
امام زمان^{علیه السلام} کردن است که عمل را با تمامیت مطلقه انجام بدھیم.^۳

كمال انسان

كمال انسان در عبودیت است و عبودیت، ترك معصیت در اعتقاد
و عمل است.

فرد کامل مرشد است که این در عصر، ولی عصر^{علیه السلام} است.

۱. در محضر آیة الله العظمی بھجت: ۲ / ۲۵۶. ۲. روزنه‌هایی از عالم غیب / ۵۵.
۳. به سوی محبوس / ۶۳.

و طریق رسیدن به ارشاد او، ادامه توصلات معلومه است از قبیل زیارات مؤثره از روی صدق و با عدم تردید، و نمازهای آن حضرت نهاد و همه تھیات به خدا و دوستان او.^۱

دعای همگانی

ابتلاءات شیعه، امروز بسیار زیاد است. امراض مختلف، سرطان، حوادث؛ باید در مشاهد مشرفه و موافق مهمه برای رفع ابتلاءات شیعه دعا کرد و تضرع نمود.

مرحوم امام خمینی گفتند: «آقای سید عبدالهادی شیرازی برای معالجه به تهران آمدند و بعد به مشهد مقدس رفتند. من به دیدن ایشان رفتم. ایشان دید چشممش را از دست داده و به همه اطرافیان خود متول می شد که برای من دعا کنید».

ابتلاءات شیعه امروز به مرتب بیشتر از ابتلاء مرحوم آقای سید عبدالهادی است. ما از همه باید بخواهیم که متول شوند و دعا کنند و تضرع نمایند، تا بلکه فرجی حاصل شود.^۲

اصلاح نفس رمز ارتباط

باید بدانیم که علاج ما در همه مراحل - بطوریکه از آن مستغنى نخواهیم بود و بدون آن مشکل کار ما تمام نخواهد شد - اصلاح نفس است.

با اعتراف به اینکه تا خودمان را اصلاح نکنیم و با خدا و با نمایندگان خدا ارتباط نداشته باشیم، کارمان درست نمی‌شود؛ دیگر با امروز و فردا پس فردا انداختن، کار درست نمی‌شود.

تا رابطه ما با ولی امر امام زمان علیه السلام قوی نشود کار ما درست نخواهد شد. و قوت رابطه ما با ولی امر علیه السلام هم در اصلاح نفس است.^۱

حضور دائم

ما باید حضرت امام زمان علیه السلام را حاضر فرض کنیم. هر جا می‌رود برویم، هر چه می‌کند بکنیم و هر چه را ترک می‌کند، ترک کنیم! و اگر ندانیم، احتیاط را که می‌دانیم و می‌توانیم!

ولی گویا مانمی‌خواهیم در راه رضای آن حضرت باشیم، نه اینکه رضای آن حضرت را نمی‌دانیم و نمی‌توانیم آن را تحصیل کنیم.^۲

حجابهای دیدار

کجا رفتند کسانی که صاحب الزمان علیه السلام ارتباط داشتند؟ ما خود را بیچاره کرده‌ایم که قطع ارتباط نموده‌ایم و گویا هیچ چیز نداریم! آیا آن‌ها از ما فقیر‌تر بودند؟

اگر بفرمایید: به آن حضرت دسترسی نداریم! جواب شما این است که چرا به انجام واجبات و ترک محرمات ملتزم نیستید؟

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۲ / ۳۸۶.

۲. فیضی از ورای سکوت / ۶۵

وظیفه منتظران ۷۷

او به همین از ما راضی است، زیرا: «اُرْعُ النَّاسِ مِنْ تُورَّعٍ عَنِ الْمُحْرَمَاتِ»
یعنی پرهیزگارترین مردم، کسی است که از کارهای حرام بپرهیزد.
ترک واجبات و ارتکاب محرمات، حجاب و نقاب دیدار ما از آن
حضرت است.^۱

مهمنترین دعای با اثر

دعای فرج امام زمان علیه السلام از مهم‌ترین دعاهاست. همه مشکلات مردم
و حکومت‌ها از غیبت آن حضرت است. برای رفع مشکلات اجتماعی
و حواچ مردم باید همانطوری دعا کرد که انسان برای رفع مشکل خودش
دعا می‌کند. دعا اگر دعا باشد، تأثیر خواهد کرد.

سید بن طاووس به حرم مطهر حضرت امیر المؤمنین علیه السلام رفت و در حق
حاکم محل نفرین کرد. بعد فرمود: تا سه روز دیگر به هلاکت می‌رسد!
و همینطور هم شد.

سید بن طاووس در کتاب اقبال، ادعای الهام می‌کند و مواردی را ذکر
می‌نماید. او از کسانی است که فرموده در طول عمر معصیت نکرده
است!^۲

دعا برای امام

حضرت غائب علیه السلام دارای بالاترین علوم است، و اسم اعظم بیش از همه

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۳۶۱ / ۱. ۲. روزنه‌هایی از عالم غیب / ۳۶۳

در نزد خود آن حضرت است. با این همه به هر کس که در خواب یا بیداری
به حضورش مشرف شده، فرموده است: برای من دعا کنید!
در حالی که مرد رازنده می‌کند، خود در زندانی وسیع به سر می‌برد! اما
در مورد خود حق ندارد، هر چند برای دیگران مخصوصاً در امور فردیه
عنایت خاصی دارد، اما در امور اجتماعیه که مربوط به خود آن حضرت
است، خیر!

خدا کند ارتباط شیعه و اهل ایمان با امام زمان علیه السلام قوت بگیرد، تا در
جای صبر، بتواند صبر و تحمل کند.

این حدیث از طریق عامه نیز وارد شده است که حضرت رسول صلی الله علیہ و آله و سلم
فرمود:

«أفضل أعمال أمّي انتظار الفرج»
برترین اعمال امت من، انتظار فرج است.^۱

دعای فرج، دعا برای بشریت
اگر انسان راستی راستی برای مؤمنین و مؤمنات دعا کند و برای خودش
دعانکند، ملک برای او دعا می‌کند.

اگر کسی برای خودش دعا بکند، ممکن است به دلیل موانع و نبودن
شرایط دعا، به احبابت نرسد، ولی اگر ملک دعا بکند در دعای او شرایط
لحاظ نمی‌شود و موانع نیست و حتماً به استجابت می‌رسد.

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجهت: ۲۹۹ / ۲.

دعا برای اهل ایمان و کسانی که در حکم اهل ایمان هستند، دعا برای
قائد اعظم علیه السلام ولی مطلق و منجی عصر است، دعا برای ایشان، دعا برای همه
بشریت است.^۱

دعا فرج، دوای دردها

دعا تعجیل فرج، دوای دردهای ما است.

در روایت است که در آخرالزمان همه هلاک می‌شوند، مگر کسانی که
برای فرج دعا کنند: «الآن من دعا بالفرج».

ائمه ما علیهم السلام با این بیان، خیلی به اهل ایمان و شیعیان عنایت کرده‌اند تا
خود را بشناسند.

علامت گذاری برای آن‌ها است، یعنی اگر برای فرج دعا مسی‌کنید،
علامت آن است که هنوز ایمانتان پابرجاست.

دستورهای عجیب و غریب دیگر هم داده‌اند، زیرا در آخرالزمان
گرفتاری اهل ایمان خیلی سخت می‌شود، به حدی که در روایت آمده است:
«بعد ما ملئت ظلمًاً وجورًاً» یعنی بعد از آن که زمین از جور و ستم پر می‌شود.
شاید در روایت وارد شده باشد که: «ینکره اکثر من قال با ما مته» یعنی
بیشتر کسانی که اعتقاد به امامت آن حضرت دارند، او را انکار می‌کنند!
هم چنین فرموده‌اند که در آخرالزمان، این دعا فرج را که دعا تثبیت
در دین است، بخوانیم:

۱. فیضی از روای سکوت: ۸۳

«یا الله يا رحمان يا رحيم، يا مقلب القلوب، ثبت قلبى على دينك»^۱ یعنی آن مرتبه‌ای از ایمان را که به من منت نهادی، حفظ کن؛ نه اینکه مسلمان باشد و به همان باقی باشد، چون این معنای تثبت در دین نیست.

این توسلات، عزادرای‌ها، سوگواری‌ها و زیارت قبور اهلیت علیهم السلام علامت آن است که اهل ایمان به آن‌ها اتصال و الصاق دارند و هنوز از آن‌ها منحرف نشده‌اند. لذا کفار و دست نشانده‌های آنها دستور داشتند که بین مسلمانان و قرآن، تا چه برسد به مساجد و تکایا و مجالس عزا و روضه خوانی، جدایی بیندازند، زیرا همه اینها ضد خواسته‌های سلاطین جور بود؛ لذا فرمان هدم قبور یا تعطیلی مجالس روضه خوانی را دادند. روز هشتم ماه شوال که روز هدم قبور ائمه بقیع علیهم السلام است قاعده‌تاً روز تعطیلی حوزه‌های علمیه نجف بود، ولی ما کم کم عادت کردیم و برای ما عادی شد!^۲

رفع گرفتاری با دعای فرج

در اوقات گرفتاری و شدت، خیلی باید دعای فرج خواند؛ زیرا دعای فرج، دعا برای فرج شخصی است! لذا در هنگام شدت باید به آن ملتزم شد. حضرت امام سجاد علیهم السلام وقتی می‌خواستند پسر حسن بن علی علیهم السلام داماد حضرت حسین بن علی علیهم السلام را به دستور ولید پانصد تازیانه بزنند، به او فرمود:

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۱/۳۶۳.

۲. بحار الانوار: ۵۲/۱۴۸.

پسر عمو! دعای فرج را فراموش نکن!

ایشان عرض کرد: پسر عمو! دعای فرج چیست؟

حضرت دعا بی رابه او تعلیم فرمود.

حسن بن علی علیہ السلام شروع کرد به خواندن آن دعا.

کسیکه مأمور قتل او بود، از منبر بزرگ آمد و گفت: «آرئ سجیة مظلوم،
آخر و امره اراجع الامیر» یعنی سرشت شخص ستمدیده‌ای را می‌بینم! قتل او
رابه تأخیر بیندازید تا با امیر (ولید) در این باره مشورت کنم.

تا اینکه به ولید نامه نوشت و او دستور داد که او را رها کنند.^۱

برای دفع بلا و شر، این دعا نیز نافع است:

«اللهم صل على محمد وآل محمد وأمسك عنا التّسوع» یعنی خداوندا،
بر محمد و آل او درود فرست و بدی را از ما باز دار.^۲

تأثیر قطعی دعای فرج

مسلمان‌ها در دست کفار ذلیل هستند، و کفار با مال و ثروت خود
مسلمین بر آنها مسلط هستند و بر آنها حکومت می‌کنند.

آیا خوشحالی ما، با این همه ذلت و خواری و اسارت و برده‌گی، غفلت
و غرور نیست؟!

گوسفندانی که حامی و ناصر و چوپان ندارند و در هر طرف، گرگ‌های
درنده به آن‌ها حمله ور شده‌اند، چگونه باید باشد؟!

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجهت: ۳۴۲ / ۱.

۲. تهذیب: ۲۹۴ / ۳.

خدا می‌داند که چطور کفار می‌نشینند و برای ذلت و عبودیت و بردگی
مالک اسلامی نقشه می‌کشند!

چقدر باید در فکر حضرت غائب علیه السلام باشیم! و برای تعجیل در امر
فرجش دعا کنیم؟! بطور یقین دعا در امر تعجیل فرج آن حضرت مؤثر
است، امانه لقلقه زبان! و «عجل فرجه» خشک و خالی و ورد همیشگی که
در آخر منبر برای اینکه مردم از جا بلند شوند، گفته می‌شود!

دعای تعجیل فرج مثل نماز نافله، عمل مستحب است، یعنی راستی و
جدی و با هم و غم متأثر باشیم و از خدا بخواهیم تا فاصله هزار و چند ساله
که بین مردم و واسطه فیض اتفاق افتاده است، بر طرف شود و به پایان برسد.
دعای با حال حزن و اندوه و تأثیر قلبی از مردم واقع نمی‌شود؛ اگر می‌شد
قطعاً رفع این طور نبود.

فرج، وقت معینی دارد که در آن وقت حضرت ظهرور می‌کند.^۱

دعای فرج

بهترین کار برای به هلاک نیفتادن در آخر الزمان، فرج امام زمان علیه السلام
است. البته دعای فرجی که در همه اعمال ما اثر بگذارد!^۲

دعا در حج

به حج که می‌روید اهم حاجات را از خدا بخواهید، و آن فرج حضرت

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۲۲۴-۲۲۵.

۲. نکته‌های ناب / ۷۲.

ولی عصر صلوات اللہ علیہ و آله و سلم است که فرج بشریت است. و بعد از آن از الله حکومت‌های فاسد و جائز را بخواهید.^۱

شرایط و نتایج دعای فرج

چه مصائبی بر امام زمان صلوات اللہ علیہ و آله و سلم که مالک همه کره زمین است و تمام امور به دست او انجام می‌گردد، وارد می‌شود! و آن حضرت در چه حالی است و ما در چه حالی؟ او در زندان است و خوشی و راحتی ندارد، و ما چقدر از مطلب غافلیم و توجه نداریم!

کسانی که در خواب و بیداری تشریف حاصل نموده‌اند، از آن حضرت شنیده‌اند که فرموده است: «برای تعجیل فرج من بسیار دعا کنید».

خدا می‌داند تعداد این دعاها باید چقدر باشد تا مصلحت ظهور فراهم آید! قطعاً اگر کسانی در دعا جدی و راستگو باشند و به هم و ناراحتی اهلیت صلوات اللہ علیہ و آله و سلم مهموم، و به سرور آنها مستبشر باشند، مبصراتی خواهند داشت و قطعاً مثل ما چشم بسته نیستند.

باید دعا را با شرایط آن کرد. و توبه از گناهان از جمله شرایط دعا است، چنان که فرموده‌اند: «دعاء التائب مستجاب» یعنی دعای شخصی که توبه کند، مستجاب می‌گردد.

نه اینکه برای تعجیل فرج دعا کنیم و کارهایمان برای تبعید و تأجیل فرج آن حضرت باشد!^۲

۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱/۱۱۸.

۱. روزنه‌هایی از عالم غیب / ۵۳

دعای واقعی

قطعاً آنان که در دعا راستگو و مهموم به هم اهلیت علیهم السلام و مستبشر به سرور آنان هستند، مبصرات و مشاهداتی دارند، و قطعاً دارند، و قطعاً مثل ما چشم بسته و نابینا نیستند.

خدا نکند که برای تعجیل فرج امام زمان علیه السلام دعا کنیم ولی کارهایمان برای تبعید فرج آن حضرت باشد!^۱

راهکار ظهور

راه خلاص از گرفتاری‌ها منحصر است به دعا کردن در خلوت برای فرج ولی عصر علیهم السلام، نه دعای همیشگی و لقلقه زبان و صرف گفتن «عجل فرجه»!
بلکه - آنچه مهم است و کارساز - دعای با خلوص و صدق نیت و همراه توبه می‌باشد.^۲

دعای فرج

(منظور از دعای فرج در زمان غیبت) هر دعایی است که برای فرج و تعجیل آن باشد، نظیر دعای «اللّٰهُمَّ عَظِيمُ الْبَلَاءِ...»^۳

توبه و دعا برای ظهور

به خدا پناه می‌بریم از راهی برویم که شرطش پاگذاشتن بر روی حق باشد!

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۲/۲۳۰. ۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۲/۳۴۷.

۳. بحار الانوار: ۲/۸۰۶.

به خدا پناه می‌بریم که از راهی برویم که نتوانیم برگردیم!
خدا کند اگر دانستیم که نمی‌توانیم برویم و باید برگردیم، برگردیم! و گرنه
خدا می‌داند که چقدر باید دروغ بگوییم و خطاهای خود را توجیه کنیم!
امیدواریم این قضا یابی که واقع می‌شود، نوید بخش نزدیکی فرج امام
زمان علیه السلام باشد.

صاحب امر امام زمان علیه السلام خود بیش از ما از اینکه دو طایفه از
مسلمانان به جان هم بیفتند متأثر است!
تاریخ چنین چیزی را نشان نمی‌دهد! لذا این امر تقریب می‌کند که اینها
متصل است به ظهور حضرت علیه السلام.^۱

دعاهای زمان غیبت

گفتند در حرم سید الشهداء علیه السلام شیخی را دیدند که نزدیک سید جلیلی
نشسته بود، و او درباره ظهور امام زمان علیه السلام سخن می‌گفت. شیخ هم با ذهن
حالی و بدون توجه گفت: بعضی منکر هستند! ایشان فرمودند: بله، به خدا
قسم خواهد آمد و از آن‌ها انتقام خواهد گرفت.

شیخ گفت: آیا من ظهورش را درک می‌کنم؟
رگ‌های سید سرخ شد و گفت: «إن عيشك الله» یعنی اگر خدا عمرت بدهد!
این که در زمان غیبت به خواندن دعای «اللّٰهُمَّ عرّفني نفسي...» سفارش
شده است، ظاهراً سری دارد!

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۲۱۳/۲.

همچنین سفارش شده است که این دعائیز خوانده شود: «یا الله یار حمان یا رحیم، یا مقلب القلوب، ثبت قلبی علی دینک»^۱ یعنی ای خدا، ای رحمت عام، ای مهریان، ای زیر و رو کننده دل‌ها، دلم را بر دینت استوار بدار!^۲

فایده دعای فرج برای منحرفان

خیال می‌کردیم که دعای تعجیل فرج، تعلیق به عدم شقاوت دعا کننده است! ولی چنین نیست، زیرا اگر حضرت غایب صلوات الله علیه و آله و سلم ظهور کند مگر انسان از شقاوت بیرون می‌آید؟!

ولی ظهور آن حضرت برای مؤمنین فرج و گشايش خواهد بود.
وقتی انسان خودش در آب و گل فرو رفته باشد، اگر عالم را آب فرا بگیرد، آیا او نجات می‌یابد؟!

وقتی حضرت ظهور می‌کند، می‌پرسد: این کار آشکار را چرا انجام دادی؟

معلوم نیست از کارهای پنهان جستجو کند.^۳

طريق وصول

کمال انسان در عبودیت است. و سبب عبودیت، ترک معصیت در اعتقاد و عمل است. فرد کامل، رشد است و در این عصر (فرد کامل) ولی عصر صلوات الله علیه و آله و سلم است.

۱. بخار الانوار: ۲/۱۴۸.

۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱/۳۶۱.

طریق رسیدن به ارشاد او، ادامه توصلات معلومات از قبیل: زیارات مؤثره از روی صدق و با عدم تردید، و نمازهای آن حضرت علیه السلام و همه تحبیبات به خدا و دوستان او.^۱

گریه در مقام

آقا سید احمد کربلایی در مسجد سهلة و کوفه زیاد حضور می یافتدند. شخصی اظهار کرد: آقا سید احمد کربلایی را دیدم در مقام حضرت مهدی علیه السلام تا صبح به عبادت و گریه و زاری می پرداخت.^۲

رابطه کامل با حضرت!

اطاعت و فرمانبرداری از خداوند بعد از شناخت او، موجب محبت به او می شود، و (نیز موجب) محبت کسانی می شود که خداوند آنها را دوست می دارد که عبارتند از انبیاء و اوصیاء، که محبوب ترین ایشان به خداوند، حضرت محمد و آل او علیهم السلام می باشند، و نزدیکترین ایشان به ما، حضرت صاحب العصر علیه السلام می باشد.^۳

۱. به سوی محبوب: ۱ / ۶۰.

۲. روزنه هایی از عالم غیب / ۳۷۲.

۳. برگی از دفتر آفتاب / ۱۵۵.

عنایت ویژه

قال الامام الصادق عليه السلام:

من عرف بهذا الامر ثم مات قبل ان يقوم القائم كان له
اجر مثل من قتل معه.

(معجم احادیث الامام المهدی ع، ج ۳، ص ۴۰۲).

حضرت صادق عليه السلام فرمود: کسی که به امام غائب و
آنچه مربوط به اوست معرفت و شناخت داشته
باشد و قبل از ظهور و قیام او از دنیا برود، اجر و
پاداشی به مانند کسی که در رکاب او شهید شده
باشد، به او عطا می شود.

توجه امام زمان به شیعیان

دکتری متدين و اهل ولایت و شیعه در صدد پیدا کردن یاران حضرت حجت علیه السلام بود، حتی می خواست اسمی آنها را بداند. روزی در مطب خود که در خانه اش قرار داشت تنها نشسته بود، شخصی وارد شد و سلام کرد و نشست و فرمود: حضرت آقا، یاران حضرت حجت عبارتند از... و شروع کرد به شمردن نامهای آنان و تندتند همه را نام بردونام یکی از آنها - که به یادش ماند - نیز «بهرام» بود.

به هر حال در طول چند دقیقه همه سیصد و سیزده نفر را شمرد و گفت:
اینها یاران مهدی علیه السلام می باشند. و بلند شد و خدا حافظی کرد و رفت!
دکتر می گوید: او که رفت. من تازه به خود آمدم که این چه کسی بود؟
آیا من خواب بودم یا بیدار؟

از همسرم که در اتاق مجاور بود پرسیدم: آیا کسی با من کاری داشت؟
آیا کسی پیش من آمد؟

او گفت: آقا یعنی آمد و تندتند با شما حرف می زد!
دکتر می گوید: تازه فهمیدم که من خواب نبودم، و او از افراد معمولی نبود.^۱

جزیره خضراء!

آیا جزیره خضراء یک جای ثابتی است؟ یا این که هر کجا حضرت باشد آن جا جزیره خضراء است؟!
مؤید نظر دوم این که حضرت خضراء^{علیها السلام} که از آب حیات نوشیده، هر کجا می‌رود آنجا سبزه می‌روید! کما اینکه درباره حضرت خضراء^{علیها السلام} است که هر کجا ذکر شود و نام او برده شود - آنجا حاضراست! هر وقت اورایاد کردید به او سلام کنید.

آیا امکان دارد که حضرت حجت^{علیها السلام} که از او بالاتر است، چنین نباشد؟!

دل اهل ایمان، سبز و خرم و پایگاه حضرت حجت^{علیها السلام} است.^۱

شنگان وصال

آری، شنگان را جرعة وصال و شیفتگان جمال را آب حیات و معرفت می‌دهند.

آیا ما تشنۀ معرفت و طالب دیدار هستیم و آن حضرت آب نمی‌دهد! با آنکه کارش دادرسی به همه است و به مضطربین عالم رسیدگی می‌کند.^۲

عنایت خاص حضرت

در این زمانه این گونه قضايا نادر اتفاق می‌افتد! اگر اتفاق بیفتد!! ولی

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۳۰۸/۲. ۲. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۲/۳۶۹.

انصاف این است که در زمان خیلی نزدیک به ظهور که ظلم فراگیر می‌شود: «ملئت ظلماً و جوراً»^۱ مظنون است بلکه بالاتر از ظن، به افرادی که پیش از ظهور در دین و ایمان باقی می‌مانند و ثابت قدم هستند، عنایت والطاف خاصی شود، تا از دین خارج نشوند!

زیرا حضرت ولی عصر علیه السلام تکیه گاه مردم است و کسانی که تکیه گاهشان او باشد، کوه ایمانند!

گویا مردم تازمان نزدیک ظهور تصفیه می‌شوند و: «یقوم... بعد ارتداد أكثر القائلین بامامته»^۲ یعنی بعد از بازگشت بیشتر کسانی که به امامت او اعتقاد دارند، قیام می‌کند!

قهرآکسانی که از ابتلاءات و آزمایش‌های الهی در آمده‌اند، الطافی ویژه از ناحیه آن حضرت شاملشان می‌گردد.^۳

حمایت‌های امام عصر علیه السلام

اگر به خدمت امام زمان حضرت مهدی علیه السلام اشتغال داشته باشد، آیا امکان دارد حضرت در فکر شما نباشد؟^۴

امام در دل

چقدر بگویم که حضرت علیه السلام در دل هر شیعه یک مسجد دارد.^۵

۱. اصول کافی: ۱ / ۱ / ۳۴۱.

۲. بحار الانوار: ۱ / ۱ / ۳۰.

۳. در محضر آیة الله العظمی بهجهت: ۱ / ۱ / ۱۰۲.

۴. بهجهت عارفان: ۱ / ۱ / ۱۶۵.

۵. نکته‌های ناب: ۱ / ۱ / ۹۰.

قلب آباد

امام علیہ السلام در هر کجا باشد - جزیره خضراء یا غیر آن - با خضراء است. قلب مؤمن جزیره خضراء است. هر جا باشد حضرت در آن جا پا می گذارد. قلب‌ها از ایمان و نور معرفت خشکیده است. قلب آباد به ایمان و با خدا پیدا کنید، تا برای شما امضاء کنیم که امام زمان علیه السلام آنجا است.^۱

مدت حکومت مهدی علیه السلام

شاید از بعضی روایات استفاده شود که عمر حضرت حجت علیه السلام بعد از ظهور زیاد نیست، لذا بعضی که انتظارش را دارند، از این جهت ناراحت‌اند!

اما دیگر فکر نمی‌کنند که یک روز آن حضرت، سالها می‌ارزد! به حسب طمع دوستانش، هزار سال هم کم است، ولی فکر نمی‌کنند که یک روز آن حضرت برای آن‌ها سالها ارزش دارد.^۲

کتابهای سید!

خوب نیست که اهل اعلم، کتاب‌های سید بن طاووس رض را نداشته باشند. همه کتاب‌های او خوب است.

حاجی نوری شیعی در باره سید بن طاووس رض نوشته است: باب لقای حضرت غائب علیه السلام برای او مفتوح بود.^۳

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱۷۹/۲. ۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۴۱۵/۲.

۳. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۴۱۸/۲.

نرديكى ظهور

قال رسول الله ﷺ:

المهديُّ مَنْ أَهْلَ الْبَيْتِ، يَصْلِحُهُ اللَّهُ فِي لَيْلَةٍ.

(معجم احادیث الامام المهدی ﷺ، ج ۱، ص ۴۵۸).

حضرت رسول خدا ﷺ فرمود: مهدی از ما اهلیت است و خداوند امر ظهور او را یک شبہ مقرر می‌فرماید و موانع ظهورش را به یکباریه برطرف می‌سازد.

قال الامام الصادق علیه السلام:

انَّ لِصَاحِبِ هَذَا الْأَمْرِ بَيْتًا يُقَالُ لَهُ بَيْتُ الْحَمْدِ، فِيهِ سَرَاجٌ يَزْهَرُ مِنْ ذِي يَوْمٍ وَلَدَ إِلَى يَوْمٍ يَقُومُ بِالسِّيفِ لَا يَطْفَأُ.

(معجم احادیث الامام المهدی ﷺ، ج ۱، ص ۳۸۰).

امام صادق علیه السلام فرمود:

امام عصر علیه السلام را خانه‌ای است که به آن خانه حمد می‌گویند. چون بدنیا آمد چراغی در آن روشن ساختند که تا زمانی که شمشیر بدست قیام می‌کند همچنان روشن است و بر همگان نور افسانی است.

نزدیکی ظهور

یکی از اهل علم می‌گفت: من در علم حروف دست دارم. از آیه‌ای استفاده کرده‌ام که فرج نزدیک است و آن حضرت بعد از سال ۱۴۰۲ هجری قمری ظهور می‌کند.

او نیز گفت که حتی این مطلب را از چه آیه‌ای استفاده کرده است.
به علاوه گفت: در خواب دیدم که حضرت صاحب الزمان علیه السلام فرمود:
در این جنگ - تحمیلی عراق بر علیه ایران - بیشتر خون‌ریزی می‌شود، ولی
غصه نخور، خودم می‌آیم و اصلاح می‌کنم.
گویا شیعه از میان همه فرقه‌ها اولی به بلاهستند.^۱

ظهور در چند قدمی!

علائی (حتمیه و غیر حتمیه) برای ظهور آن حضرت ذکر کرده‌اند؛ ولی
اگر خبر دهنده فردا ظهور می‌کند، هیچ استبعاد ندارد. لازمه این مطلب آن
است که در بعضی از علایم، بدء صورت گیرد و بعضی دیگر از علایم حتمی
هم مقارن با ظهور آن حضرت اتفاق می‌افتد.^۲

۱. در محضر آیة الله العظمی بھجت: ۸/۲ ۲. نکته‌های ناب / ۶۳

ظهور نزدیک است

ما تا کنون به جوانها بشارت می‌دادیم که ظهر حضرت بقیة الله
الاعظم علیه السلام رادرک خواهند کرد؛ ولی اینکه به پیرها هم بشارت می‌دهیم
که دوران ظهر را خواهند دید!^۱

قساوت قلب علامت ظهر

با این که اندوه و شادی مؤمن به دیگر مؤمنان سرایت می‌کند، چرا با این
همه بلاها و مصائب که بر اهل ایمان وارد می‌گردد، بی تفاوت هستیم؟ یا
ما ایمان نداریم! و یا آنها! و یا اینکه قلوب‌ها قسی شده است!
در روایت است که ظهر قائم آل محمد علیهم السلام بعد از قساوت دل‌ها خواهد
بود: «بعد قسوة القلوب»^۲

وقت ظهر؟

اگر چه خواب حجت نیست، اما اگر همراه با قرائن و ادله معتبره باشد
می‌توان به آن اعتماد کرد.

شخصی در عالم خواب دید که پیامبر صلوات الله علیه و آله و سلم در مجلسی نشسته‌اند و عده‌ای
معمم و غیر معمم دور آن حضرت هستند.

یکی از آنها که معمم بود، پرسید: ظهر فرزندتاز مهدی علیه السلام چه وقت
است؟

۱. حدیث وصال / ۱۲۳.

۲. بحار الانوار: ۵۱ / ۳۶۰.

۳. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱ / ۲۱۱.

حضرت فرمودند: وقتی مساجد شما مثل مساجد شام بشود!
پرسید: مساجد شام چگونه است؟
فرمود: درهایش از طلا است!^۱

از علائم ظهور

یکی از علائم آخرالزمان و قیام و ظهور حضرت مهدی علیه السلام آن است که:
«عند قسوة القلوب» یعنی هنگامی که مردم سنگدل و قسی القلب شوند!
در هر حال، با ما اتمام حجت کرده‌اند که اگر در این زمان تکلیف خود
را بدانیم و بدان عمل نمائیم، باید از خوشحالی کلام‌های را به هوا بیندازیم!
و مواردی که اصالت برائت جاری نیست - مثل موارد دماء و اموال
خطیره و اعراض و اسلام و ضروریات دین - باید به احتیاط عمل کنیم.^۲

تعیین زمان ظهور

در تفسیر برهان سید هاشم بحرانی رحمه الله در ذیل آیه شریفة «المص» ^۳ و نیز
در غایة المرام ^۴ به مناسبتی درباره وقت و علائم ظهور، روایت مشکلی به
حساب حروف نقل می‌کند که با قواعد نظری عقلی باید بررسی شود، و در
آخرش دارد:

«فافهم ذلك و اكتمه إلا من اهله» پس آن را بفهم و جز از اهله پنهان کن.
اگر این روایت، وضعیاتش (از حیث سند و صدور) درست باشد، از آن

۱. جلسه درس خارج فقه (۱۳۸۳/۳/۲۸) ۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۲/۲۰۱.
۳. احزاب / ۱. ۴. بحار الانوار: ۵۲/۱۰۶.

استفاده می‌شود که: «کذب الوقّاتون»^۱ یعنی تعیین کنندگان وقت ظهور برای غیر اهل، دروغگو هستند نه به طور مطلق!

این روایت روز و ماه و سال و محل و ساعت ظهور را یکجا بیان می‌کند.
بنده روایتی نظیر این روایت که به این صورت حساب و شماره سال و ماه و روز و ساعت را ذکر نموده باشد، ندیده‌ام.

حسابی هم از تاریخ انقراض بنی العباس تا زمان ظهور برای راوی بیان کرده که خیلی زحمت می‌خواهد که انسان از آن نتیجه مطلوب را بگیرد.
می‌فرماید: در فلان سال، حکومت بنی امیه زائل می‌شود.

راوی می‌گوید: تصدیقش را فهمیدم و...

اگر کسی بتواند در این روایت زحمت بکشد، حتی سال و ماه و روز و ساعت را به دست آورد. منتهی محتاج اعمال دقت و فکر و قرائت عقلیه است.

روی حسابی که بنده به دست آوردم احتمال می‌دهم بین سالهای ۱۴۱۴
یا ۱۴۱۵ و یا ۱۴۱۶ قمری مستقر باشد. البته شاید مقدمه و زمینه ظهور در آن سالها فراهم بشود. چنانکه سال انقراض حکومت بنی امیه را تعیین می‌کند که بعد از سی سال اتفاق افتاده، و آن سال که تعیین شده، سال مقدمه انقراض و تزلزل حکومت آنها است نه انقراض فعلی.

نقل کرده‌اند که یکی از علماء که مدت‌هast وفات کرده، فرموده است:
ظهور آن حضرت در سال دو چهارده در کنار هم (۱۴۱۴) است!^۲

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۳۵۹ / ۱

۲. کافی: ۱ / ۳۶۸

آماده ظهور

سفیانی از شرایط قطعی ظهور است و چند ساعت بعد از ظهور سفیانی، حضرت ظهور می فرمایند.

حالا اگر اعلام شد که هم سفیانی و هم حضرت ظهور کرده‌اند، ما چه حالی داریم؟ چقدر آماده‌ایم؟

استادی بود در نجف، شاگردی داشت که به علم جفر خیلی وارد بود. او قضاایی را خبر می داد که عین واقع بود. مثلاً در آن زمان رسم بود که شاهان به علماً لقب می دادند. او به شخصی از علماء که مخفیانه مقداری قند برای سلطان هدیه برده بود تا در عوض به او لقبی بدهد، در جلسه خلوتی گفت: قندها هدر رفت!! با آنکه کسی از این ماجرا خبر نداشت! و همانطور هم شد و لقبی به او ندادند.

بالاخره او در یک جلسه صبر کرد وقتی شاگردان رفته بشه استاد گفت: من از طریق علم جفر می توانم زمان ظهور حضرت را خبر بدهم! اما اگر چنان کنم همه بر می خیزید و بیرون می روید و می گویید وای! وای! چون طاقت‌ش را ندارید!

اطلاع حضرت از زمان ظهور

در روایتی از امام صادق علیه السلام آمده است که فرمود:

«شیعتنا أصبر منا... لأننا نصبر على ما نعلم، و شیعتنا يصبرون على ما

۱. جلسه درس خارج فقه (یکشنبه ۶/۷/۱۳۸۲).

لا یعلمون» یعنی شیعیان ما از ما صابرترند... زیرا ما بر آنچه می‌دانیم صبر می‌کنیم ولی آنها بر آنچه که نمی‌دانند صبر می‌کنند.

حضرت غائب طیلله عجب صبری دارد! با این که از تمام آن چه که ما می‌دانیم یا نمی‌دانیم اطلاع دارد و از همه امور و مشکلات و گرفتاری‌های ما باخبر است.

خود حضرت هم منتظر روز موعود است! و خودش می‌داند که چه وقت ظهر می‌کند!
این که گفته می‌شود که آن حضرت، وقت ظهورش را نمی‌داند، درست نیست!^۱

زمان ظهر

از آقای کرمانشاهی - که آقای جلیلی بود - درباره وقت ظهر امام زمان طیلله سوال شد. ایشان فرمودند:
والله الہادی. والله الکریم. بعد ماملئت ظلمها و جوراً... خداوند، خود هدایتگر و کریم است. بعد از آنکه زمین از ظلم و جور پر گردد...
مانمی توانیم تعیین و تحدید کنیم که «ملئت ظلمها و جوراً» چه مرتبه از ظلم و جور منظور است! ولی ظاهر این است که وقتی «ظلم فراگیر و پر» شد دیگر کار تمام است و آن حضرت ظهر می‌کنند، زیرا فرمودند: «ملئت و بقیت علی ما ملئت» یعنی: پر شود و بر آن حالت باقی بماند! بلکه فرمودند:

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۲۱۰ / ۱

«ملئت» و این امر یعنی «ملئت ظلماً و جوراً» در این زمانه مستقر شده است، بطوری که الان یک وجب از زمین، از ظلم و جور خالی نیست. ولی ما نمی توانیم تحدید و مشخص کنیم که مقصود چه مرتبه‌ای از «ملئت» منظور است؛ زیرا تمام خصوصیات وقت ظهور تعیین نشده است، و همه علامت‌هایی که برای ظهور کرده‌اند، واقع نشده است. از اینجا معلوم می‌شود که آن مرتبه از «ملئت» هنوز تحقق پیدا نکرده است.

واقعاً ما مسلمان‌ها، هنوز پیغمبر ﷺ از دنیا نرفته، چه بر سر خودمان آوردیم! آن هنگام که آن حضرت دستور فرمود: دوات و کاغذ بیاورید، تا وصیت کنم! بزرگان ما! گفتند:

إِنَّ الرَّجُلَ لِيَهْجُرَ! يَعْنِي اِنَّ مَرْدَهُذِيَانَ مَىْ گُوِيدَ!

سال ظهور!

شخصی گفت: خلیفه ثانی را در خواب دیدم و از او پرسیدم: ظهور حضرت مهدی ظلله در چه سالی است؟

چه سوالی! و از چه کسی!!

وی پاسخ داد: این مطلب در سوره انبیاء ذکر شده است!

آن آقا می‌گوید: در آیات مناسب آن جست و جو کردیم که آیا چنین چیزی پیدا می‌شود؟ چیزی بدست نیاوردیم مگر از آیه «لا تأتیکم الا بفتحة»

یعنی آن جز به صورت ناگهانی نخواهد بود. کلمه «بغتة» را با حروف ابجد حساب کردیم. هزار و چهارصد و هفت (۱۴۰۷) شد که به حساب سال هجری قمری، گذشته است.

و اگر به صورت «زُبُر و بَيْنَات» حساب شود، به این صورت: «باء، غین، تاء، هاء» تقریباً عدد هزار و چهارصد و شصت و اندی و یا هزار و چهارصد و هفتاد می‌شود! که هر چند خیلی تفاوت با اوّلی (یعنی ۱۴۰۷) ندارد، ولی اگر نویت به هزار و چهارصد و شصت، یا چهارصد و هفتاد برسد، دیگر حتی یاد آن حضرت هم نمی‌کنیم! طاقت زیادی نداریم!^۱

(بديهی است در اينگونه نقل قولها، باید حساب احتمالات را هم در نظر گرفت، همان‌طور که خود معظمه در موارد گوناگون - از جمله در صفحه ۱۰۰ همین کتاب - به آن اشاره فرموده‌اند).

با خبری

آیا می‌شود مولاً یمان از ما بی خبر باشد؟ یا ما را به حال خودمان وابگذارد؟ اگر طلاب به وظیفه خود عمل کنند نگران نباشند، خود مولا مواظب، هست و اینطور نیست که ما را از چشم بیندازد.^۲

روایات در عصر ظهور

تمام روایات و نیز اقوال علمای گذشته تاروز ظهور باقی است، و حتی

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۵۱/۲. ۲. برگی از دفتر آفتاب / ۸۳

در ایام ظهور هم هست. چون آنچه بعداً تحقق می‌یابد، شارح ما قبل است
نه ناسخ ما قبل!

ولذا در زمان ظهور هم این مطالب هست و مورد استفاده می‌باشد.^۱

کیفیت پیروزی

در زمان ظهور حضرت ولی عصر علیه السلام معلوم نیست همه از روی صدق به او ایمان بیاورند، بلکه چه بس اعده زیادی از ترس سیف (و شمشیر) به او ایمان می‌آورند.

او اعده زیادی را به قتل می‌رساند، بطوری که عده‌ای می‌گویند مگر پسر پیغمبر هم این همه آدم می‌کشد؟ و خون می‌ریزد!^۲

۱. جلسه درس خارج فقه (۱۳۸۲/۱۱/۷).

۲. جلسه درس خارج فقه (یکشنبه ۱۳۸۴/۲/۲۵ - ۶ ربیع الثانی ۱۴۲۶).

٦

تشريفات

قال الامام المهدی علیه السلام:

ولو آن اشیاعنا و فقهم الله لطاعتہ على اجتماع من القلوب في
الوفاء بالعهد عليهم لما تأخر عنهم الین بلقاءنا و لتعجلت
لهم السعادة بمشاهدةنا على حق المعرفة و صدقها منهم بنا.
فما يحسبنا عنهم الا ما يتصل بنا مما نكرهه و لا نؤثره منهم.

احتجاج طبرسی، ج ۲، ص ۴۹۸.

حضرت غائب عجل الله تعالیٰ فرجه الشریف مرقوم
فرموند: اگر شیعیان ما که خداوند آنها را بر بندگی
خویش موفق بدارد، در وفای به عهد و پیمان الهی
اتفاق و اتحاد می داشتند و عهد و پیمان الهی را محترم
می شمردند، سعادت دیدار ما نائل می شدند در حالی که
معرفت واقعی و صداقت کامل داشتند.

پس آنچه موجب جدایی ما و دوستانمان گردیده - و
سعادت دیدار ما را از دست داده‌اند - و از دیدارمان
محروم‌شان کرده است، چیزی نیست جز خطاهای آنها
و نافرمانی اشان از دستورات الهی و هر آنچه که انجام
می‌دهند و ما را خوش نمی‌آید.

تنها عامل دوری آنها از ما، ارتکاب اموری است که ما
نمی‌پسندیم و خوش نمی‌داریم!

اعلام دیدار

(بازگو کردن مکاشفه و دیدار با حضرت ولی عصر^ع برای دیگران و عامه مردم): «تکلیف مدعی است».

(و ترتیب اثر دادن به چنان ادعاهایی): «دایر مدار یقین عامل است».^۱

ادعای دیدار

روایت: «من ادعی المشاهدة...» قطعاً سمع و صوت و مکاتبه را شامل نمی شود (یعنی کسی ادعای شنیدن صدای امام عصر^ع را بکند یا ادعای مکاتبه آن حضرت با او را، نباید مورد تکذیب قرار داد). و حتی کسی را که بعد از تشرف به محضر حضرت و رفتن ایشان می فهمد که آن کسی که با او ملاقات کرد، حضرت بوده است، نیز شامل نمی شود.^۲

دیدار یار

از مرحوم شیخ علی زاهد^{ره} که شب های چهارشنبه به مسجد سهله می رفت، سؤال شد: آیا تا به حال که اینهمه به مسجد سهله رفته اید، چیزی

۲. جلسه درس خارج فقه (۱۶/۷/۱۳۸۲).

۱. به سوی محبوب ۱/۷۴.

دیده اید؟ و تشرّفی به خدمت حضرت صاحب طیلله برای شما حاصل شده است؟

ایشان در جواب فرموده بود: حتی ندیدم کسی را که احتمال بدهم او باشد!

با این حال، آن همه در رفتن پافشاری داشت!^۱

افضل از تشرّف!

لازم نیست که انسان در پی این باشد که به خدمت حضرت ولی عصر طیلله تشرّف حاصل کند! بلکه شاید خواندن دور کعت نماز پس از توسل به ائمه طیلله بهتر از تشرف باشد! زیرا هر کجا که باشیم آن حضرت می بیند و می شنود، و عبادت در زمان غیبت، افضل از عبادت در زمان حضور است!

و زیارت هر کدام از ائمه اطهار طیلله مانند زیارت خود حضرت حجت طیلله است.^۲

غفلت از حضرت

تنها پیدا کردن و دیدن آن حضرت طیلله مهم نیست؛ زیرا دیدن آن حضرت در عرفات یا درجای دیگر، که همیشه میسور نمی شود و ممکن نیست. لذا آقایی گفته بود: شاید شما هم به خدمت آن حضرت مشرف

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱۲۷/۲. ۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱۸۷.

شده‌اید! و خیلی‌ها مشرّف شده‌اند. اگر مشرف شدید، به آن حضرت نگویید که از خدا برای من، زن و خانه، دفع فلان بیماری و یا امراض خصوصی و... بخواه! زیرا اینها چندان اهمیت ندارد.

هم چنین آقای دیگری گفت: در اعتکاف مسجد کوفه آن حضرت را در خواب دیدم که به من فرمود: این‌هایی که به این جا - مسجد کوفه - آمدند، از مؤمنین خوب هستند ولی هر کس حاجتی دارد و برای برآورده شدن حاجت خود آمده است مانند خانه، فرزند و... و هیچ کدام برای من نیامده‌اند!

البته محتاج به خواب هم نیست، مطلب همین‌طور است و هر کدام در فکر حوایج شخصی خود هستیم، و به فکر آن حضرت که نفعش به همه بر می‌گردد و از اهم ضروریات است، نیستیم!^۱

راه دیدار

(برای زیارت حضرت غایب ﷺ) زیاد صلوٰات و اهداء به وجود مقدس آن حضرت بنمایید، مقرون با دعای تعجیل فرجش. زیاد به مسجد جمکران مشرّف شوید با ادائی نمازهایش.^۲

طريق تشرف

مرحوم آقای قاضی ختمی را به آقای حاج شیخ محمد تقی آملی

۱. در محضر آیة الله العظمى بیهجهت: ۲۶/۲. ۲. به سوی محبوب: ۱/۵۹.

(صاحب حاشیه شرح منظومه سبزواری) یاد دادند برای آنکه خدمت امام زمان مشرف شود.

ایشان در وادی السلام یا مسجد سهله شروع به ختم کردند؛ ولی ختم تمام نشده، و حشت او را فرامیگیرد و فرار می‌کند!
آقای قاضی به ایشان می‌فرماید: وحشت نداشت! و فرار برای چی؟
معلوم بود که از جریان مطلع است!^۱

اصلاح خویش، رمز تشرف
 حاجی نوری می‌گوید: شخصی بود که باب لقاء حضرت حجت طیلله
برایش مفتوح بود. روزی یکی از علمایه او گفت: به حضرت بگویید که کی
و کجا می‌شود خدمتشان رسید؟!
اورفت و بعد از مدتی که آمد، صبر کرد تا شاگرد های آن عالم رفتند. او
پرسید که به آقا گفتید پیغام ما را؟ گفت: آری و در جواب فرمودند که:
«شما خودتان را اصلاح کنید، ما به زیارتتان می‌آییم»!
توجه کنید به عبارت: «زیارت»!^۲

تهذیب، شرط تشرُّف
در تهران استاد روحانی ای بود که لمعتین را تدریس می‌کرد. او از یکی از

۲. جلسه درس خارج فقه (یکشنبه ۱۳۸۲/۷/۶).

۱. روزنه‌هایی از عالم غیب / ۳۶۵

طلاب و شاگردانش که از لحاظ درس خیلی عالی نبود، کارهایی نسبتاً خارق العاده می‌دید و می‌شنید.

روزی چاقوی استاد که خیلی هم به آن علاقه داشت (و برای درست کردن و تراشیدن قلم نی از آن استفاده می‌کرد) گم می‌شود و هر چه می‌گردد آن را پیدا نمی‌کند، و به تصور آنکه بچه‌ها یش آن را برداشته‌اند و از بین برده‌اند، با بچه‌ها و خانواده به عصبانیت رفتار می‌کند.

مدتی بدین منوال می‌گذرد و چاقو پیدا نمی‌شود و عصبانیت آقا نیز فرو نمی‌شنیند!

روزی آن شاگرد بعد از درس بدون مقدمه به استاد می‌گوید: آقا! چاقویتان را در جیب جلیقه کهنه خود گذاشته‌اید و فراموش کرده‌اید! بچه‌ها چه گناهی دارند؟

آقا یادش می‌آید و تعجب می‌کند که آن شاگرد چگونه از آن اطلاع داشته است؟ از اینجا دیگر یقین می‌کند که او با اولیای خداوند سروکار دارد.

روزی به او می‌گوید که بعد از درس با شما کار دارم. چون خلوت می‌شود، می‌گوید: آقای عزیز؛ مسلم است که شما با جایی ارتباط دارید، به من بگویید آیا خدمت آقا امام زمان علیه السلام مشرف می‌شوید؟

اصرار می‌کند و شاگرد ناچار می‌شود و جریان تشرف خود به محضر آقارا به او می‌گوید. استاد می‌گوید: عزیزم! این بار وقتی مشرف شدید، سلام بند را برسانید و بگویید که اگر صلاح می‌دانند چند دقیقه‌ای اجازه تشرف به حقیر بدهند.

مدتی می‌گذرد و شاگرد طلب چیزی نمی‌گوید و استاد نیز از ترس اینکه

نکند جواب منفی باشد، جرأت نمی‌کند از او سؤال کند؛ ولی به جهت طولانی شدن مدت، صبر آقا تمام می‌شود و روزی به طلبہ می‌گوید: آقا!

عزیز! از عرض پیام من خبری نشد؟

می‌بیند که آقا طلبہ به اصطلاح این پا و آن پا می‌کند! آقا می‌گوید: عزیزم! خجالت نکش، آنچه فرموده‌اند را به حقیر بگوید، چون شما فقط قاصد بودی و «ما على الرسول الا البلاغ المبين».

آن طلبہ با نهایت ناراحتی می‌گوید: آقا فرمودند: «لازم نیست ما چند دقیقه به شما وقت ملاقات بدھیم، شما تهذیب نفس کنید، من خودم نزد شما می‌آیم»!^۱

سیمای جوان امام

کسانی که به حضور حضرت حجت لهم لا مشرف شده‌اند و امام زمان را چه در خواب و چه در بیداری دیده‌اند، معمولاً آن حضرت را در سن جوانی و به صورت شخصی سی تا چهل ساله دیده‌اند!

البته به جز یک نفر که مدعی است ایشان را در سن بیش از هزار سالگی و سالخورده و به سن واقعی آن حضرت دیده است.^۲

رساله به دستور امام

مرحوم آقا قاضی رفیق مرحوم آقا سید حسن صدر بوده

۲. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۲۴۷ / ۲

۱. بهجت عارفان: ۱۸۰

و می فرموده که ایشان به دستور حضرت ولی عصر^{علیه السلام} رساله نوشتهند!
مرحوم سید حسن صدر در فقهه ید طولایی داشت.^۱

فرجم نزدیک است!

آیا باید در فکر این باشیم که از کسی که خداوند برای اصلاح جامعه
قرار داده، بخواهیم که بیاید!

خود او در مسجد سهلة، جمکران، و در خواب و بیداری در گوش
افرادی از دوستانش بدون این که او را ببینند، فرموده است: «فرج من
نزدیک است، دعا کنید».

یا به قولی فرموده: «فرجم نزدیک است، دعا کنید پباء حاصل نشود!»^۲

درک زمان ظهور

یکی از کسانی که مرتبط با حضرت ولی عصر^{علیه السلام} برایم پیغام داد که
حضرت فرموده است که ظهور نزدیک است. او سؤال کرده که چه مقدار
نزدیک است؟ فرمود: (آقای) بهجت ظهور را درک می کند!^۳

حضور حضرت حجت در مجلس

خیلی دیده شده و گفته اند که: حضرت حجت^{علیه السلام} را در مجالس توسل یا
حدیث کسae حاضر دیده اند، هر چند جدّ بزرگوارش پیغمبر اکرم^{علیه السلام} بلکه

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱/۱۰۸.

۲. روزنه هایی از عالم غیب / ۳۷۱.

۳. حدیث وصال / ۱۲۴.

حضرت امیر فاطمه زهرا و حسنین علیهم السلام هم حاضر بوده‌اند؛ زیرا اهل کسae از آن حضرت افضل‌اند، ولی فضیلتی و خصیصه‌ای برای آن حضرت است که برای آن‌ها نبود و آن طول عمر و اشراق و افاضه به او است.^۱

تشرف قطعی

مرحوم آقای حاج شیخ طه نجف (از مراجع تقلید و معاصر میرزا^۲ شیرازی) خدمت امام عصر علیهم السلام تشرف داشته است.

حضرت در مجلس حدیث کسا شخصی نقل کرد که نسخه‌ای از حدیث کسا را پیدا کرده است که از شرایطش، روشن کردن عود در مجلس است! هر کس آن را - با این شرط - بخواند، حضرت حجت علیهم السلام و انوار خمسه طبیّه در آن مجلس حاضر می‌شوند. آن یکسال است آن شخص وفات کرده است. آیا ما باید در توجه به خداوند، به سفیر و ولی او متولّ شویم؟^۳

تشرف کوفی

من آقا شیخ محمد کوفی را دیده بودم. و از ایشان دو تشرف مشهور بود که احتیاجی به سند نداشت.

۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱۵۲/۲. ۲. روزنه‌هایی از عالم غیب / ۴۹.

۳. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۱/۳۶۵.

یکی از دو تشرف به این شرح است:

ایشان در بالا خانه خود سکونت داشته است. صدایی از پایین می‌شنود که آقا در مسجد سهله تشرف دارند، به آنجا برو.

آقا شیخ محمد می‌ترسد شب راه بیفتند و به مسجد بروند و اعتنا نمی‌کند. دوباره صدای رامی‌شنود و بالاخره خانم او به او می‌گوید بلند شو و برو! آقا شیخ محمد با ترس و لرز به طرف مسجد روانه می‌شود.

نزدیک مسجد، عرب جوانی را که خنجر داشته، می‌بینند و می‌ترسد! ولی آن جوان عرب به او تبریز می‌کند و با هم تا نزدیک در مسجد می‌روند. آن عرب از پشت در صدا می‌زند و درب باز می‌شود! و هر دو به مسجد وارد می‌شوند و هر کدام در گوشه‌ای مشغول عبادت می‌شوند.

آقا شیخ محمد پس از گذشتن مدتی، تازه می‌بیند که در مسجد را باز کردند!^۱

برکات حضور

نوشته‌اند: شخصی در کربلا، بالای سر حرم حضرت سیدالشهداء علیهم السلام می‌خواست نماز بخواند، و نمی‌دانست که آیا شب اول ماه رجب و شب زیارتی سیدالشهداء علیهم السلام است یا خیر، لذا سؤال می‌کند که:

اللیلة لیلة اول الشہر؟ آیا امشب، شب اول ماه است یا خیر؟ آقای دیگری که می‌خواست مشغول نماز بشود، جواب داد: نعم، اللیلة لیلة الزيارة! بله امشب، شب زیارت است. و مقصود او این بود که بله، شب اول ماه است.

خدا می‌داند که اگر حضرت صاحب^{علیه السلام} در میان ما حاضر بود، از چه جهاتی حتی برای شناخت اول ماه یا تاریخ اعیاد و وفات‌ایم اظهار^{علیه السلام} مستغنى بودیم.^۱

تشرف در خواب

(یکی از سادات که مکرر خدمت امام غائب^{علیه السلام} رسانیده است) اظهار می‌کرد: بچه سه روزه ام بیمار شد. دکتر گفت: باید به او سرم بزنی. من از آن امتناع کردم و به مسجد جمکران رفتم و متول شدم. آن حضرت رادر خواب دیدم که در محراب نشسته است و همه را مورد تفقد قرار می‌دهد. جلو رفتم و حاجت خود را اظهار کردم و گفت: بچه‌ام مریض است و تا شفای او را ندهید از اینجا نمی‌روم، و خانه هم می‌خواهم، به کربلا هم می‌خواهم بروم!

آن حضرت فرمود: بچه خوب شده است، به خانه که برگردی اهل خانه می‌گویند بهتر است و بعد از ظهر کسالت او بر طرف می‌شود. خانه هم درست می‌شود. به کربلا هم خواهی رفت!

به خانه برگشتم و دیدم بچه بهتر شده است و بعد از ظهر کسالت او رفع گردید. و خانه هم درست شد، یکنفر به او زمین داد و دیگری ساختمان و دیگری چیزی دیگر داد تا خانه کامل شد.

و در آخر هم شخصی بانی کربلای او گردید و به کربلا رفت.^۲

۱. در محضر آیة الله العظمی بیهقی: ۲/۱۰۹. ۲. روزنه‌هایی از عالم غیب / ۵۳.

نظرات امام عصر رهنما

آیا نباید توجه داشته باشیم که ما رئیس داریم که بر احوال ماناظر است؟! وای بر حال اگر در کارها یمان او را ناظر نبینیم، و او را در همه جا ناظر ندانیم!

گناهان شخصی که در خلوت انجام می‌گیرد و ربطی به امور اجتماعی ندارد، استحقاق جهنم را دارد: «الآ بتوبة مناسبة للحال» یعنی مگر با توبه مناسب حال.

عواقب گناهان اجتماعی که موجب تغییرات در جامعه و اختلال نظام و انحلال آن، و یا تحریم حلال و ترک واجب و یا مصادره اموال، هتک حرمت و قتل نفوس زکیه و ریختن خون مسلمانان و حکم به ناحق و... می‌شود، چگونه خواهد بود؟

با وجود اعتقاد به داشتن رئیسی که «عین الله الناظرة» است آیا می‌توانیم از خطر الهی فرار کنیم و یا خود را پنهان کنیم؟! و هر کاری را که خواستیم انجام دهیم؟! چه پاسخی خواهیم داد؟

همه ادوات و ابزار را از خود او می‌گیریم و به نفع دشمن به کار می‌گیریم! و آلت دست کفار و اجانب می‌شویم و به آنها کمک می‌کنیم! چقدر سخت است اگر برای ما این امر ملکه نشود که در هر کاری که می‌خواهیم اقدام کنیم و انجام دهیم، ابتدا رضایت و عدم رضایت او را در نظر نگیریم و رضایت و خشنودی او را جلب ننماییم!

البته رضایت و سخط او در هر کاری معلوم است، ظاهراً متنهی به واضحات می‌شود، و در غیر واضحات و موارد مشکوک باید احتیاط کنیم.

در همین اوآخر اتفاق افتاده که شخصی در تقلید و تعیین مرجع شایسته شک و تردید داشت، در خواب چهره شخص مورد نظر را به او معرفی کردند. به نجف رفت و پس از جستجو اورا پیدا کرد.

همچنین برای بعضی اتفاق افتاده که در بقاء بر تقلید یا عدول به حق تردید داشته‌اند، از قبر معصوم شنیده است که «باقی باش»!^۱

تشرف در مدینه

در زمان ما هم افراد زیادی خدمت آن حضرت مشرف می‌شوند. یکی از سادات اصفهان به مدینه منوره رفت و ضمن نامه‌ای از پیامبر اسلام درخواست که توفیق تشرف خدمت امام عصر^{علیه السلام} نصیش گردد.

آن سید محترم می‌فرمود که تشرف حاصل نشد تاروزی که می‌خواستیم از مدینه برویم. در آخرین ساعات که زیارت کردم و می‌خواستم از درب خروجی حرم خارج شوم، دیدم آقا^ی نورانی وارد حرم می‌شود و هیچ گونه از دحام مانع ورود او نیست!

به راحتی داخل شد. به من که رسید سلام کرد و فرمود: انا ابنه! یعنی من پسر پیامبرم.

بعد در فکر فرورفتم! او که بود که از دحام جمعیت مانع او نبود! و سلامش و گفتارش چه بود؟ فهمیدم آن بزرگوار بوده است!^۲

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۸۹/۱ ۲. روزنه‌هایی از عالم غیب / ۵۲

امام عصر ع از دیدگاه اهل سنت

خیلی از علمای اهل سنت، مخصوصاً عرفای آنها به خاتم الاصیاء ع اقرار کرده‌اند. حتی صدرالدین قونوی شاگرد محبی الدین در وصیت‌نامه‌اش می‌نویسد: «اگر امام مهدی ع را درک کردید، معارف را از او بگیرید و از او تجاوز نکنید و حرف کس دیگر را گوش نکنید».

خود محبی الدین هم می‌گوید:

«در طواف خانه خدا، محمد المهدی ع را دیده‌ام!^۱

دعای فرج در اول وقت!

یکی از سادات که عمامه هم نداشت و روضه هم خواند و مسئله می‌گوید، اخیراً هم نزدیک مسجد جمکران خانه گرفته و همانجا زندگی می‌کند، مکرر آن حضرت را دیده که پس از بیرون آمدن از مسجد جمکران غائب می‌شوند.

ولی در یکی از دیدارها، همان وقتی که با هم صحبت می‌کردند، آن حضرت غائب شده است، به هر صورت به ایشان فرمود که به کسانی که دعای فرج را می‌خوانند بگو آن را در اول وقت بخوانند!^۲

مسجد جمکران

عددی از پاکان و نیکان با حضرت صاحب ع سؤال و جواب می‌کنند

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۳۰۹/۲. ۲. روزنامه‌هایی از عالم غیب / ۵۳

و حاجت می طلبند و جواب می گیرند، و در مسجد جمکران صدای آن
حضرت را می شنوند!

آقایی را که در بیداری دیده بودم، در خواب به من فرمود: چرا به مسجد
جمکران نمی آیی؟^۱

پیوستن به امام

شخصی بنام شیخ غلام رضا کسائی، خادم مدرسه علمیه در تبریزی بود،
و اخلاقی بسیار نیک نسبت به طلاب داشت و انسان وارسته‌ای بود
و صادقانه برای سریازان امام عصر علیه السلام خدمت می کرد.

یکی از طلبه‌ها گفت: شبی از اتاق بیرون آمدم و دیدم اتاق کوچک این
خادم چنان نوری دارد که روشنایی آن، غیر از نورهای عادی است! جلو
رفتم و فهمیدم با شخصی در حال سخن گفتن است! صدای خادم را می شنیدم
اما صدای طرف مقابل را نمی شنیدم. بعد از مدتی نور تمام شد! جلو رفتم و
در زدم خادم پرسید: چکار داری؟ گفتم: چه کسی اینجا بود؟ چیزی نگفت.
گفتم: یا ماجرا را بگو یا فریاد می زنم و همه طلاب مدرسه را خبر می کنم!
کمی فکر کرد و با آنکه خیلی کم حرف بود، گفت: می گویم ولی قول بد که
تاروز جمعه چیزی از این ماجرا به کسی نگویی. من قول دادم. آنگاه گفت:
در روز جمعه یکی از ابدال می میرد و حضرت ولی عصر علیه السلام به من
فرمودند که می خواهیم تو را به جای او قرار دهیم! روز جمعه آماده باش!

^۱. در محضر آیة الله العظمی بهجت: ۸۶: ۲

این طلبه گفت: آن شب، شب چهارشنبه بود. روز چهارشنبه و پنجشنبه مراقب او بودم، دیدم بسیار عادی رفتار کرد تا اینکه جمعه شد. از طلوع فجر بطور جدی مراقبش بودم. دیدم باز هم کارهایش عادی و معمولی است. ساعت ده صبح لباسها و کفش هایش را شست، سپس وضو گرفت، و نزدیک ظهر دفعتاً غیب شد!

من ناگهان فریاد زدم و همه طلبه‌ها جمع شدند. گفتم: شیخ غلامرضا چه شد؟ گفتند: حتماً بیرون رفته است و بر می‌گردد! گفتم: نه! بلکه او رفت که رفت! سپس ماجرای را بیان کردم!^۱

التماس دعای امام!

آقایی که زیاد به مسجد جمکران می‌رود، می‌گفت: آقا را در مسجد جمکران دیدم. به من فرمود: به دل سوختگان ما بگو برای ما دعا کنند! بعد یک مرتبه از نظرم غائب شد! نه اینکه راه برود و کم کم از نظرم غائب شود!

همین آقا، هفتة قبل از آن هم حضرت را در خواب دیده بود. ولی افسوس که همه برای برآورده شدن حاجت شخصی خود به مسجد جمکران می‌روند و نمی‌دانند که آن حضرت چه تماس دعایی از آنها دارد که برای تعجیل فرج او دعا کنند!

چنان که به آن آقا فرموده بود: این‌ها که به این جا آمده‌اند، دوستان

خوب ما هستند، و هر کدام حاجتی دارند: خانه، زن، فرزند، مال، ادای
دین! ولی هیچ کس در فکر من نیست!
آری! او هزار سال است که زندانی است، لذا هر کس که برای حاجتی به
مکان مقدسی مانند مسجد جمکران می‌رود، باید که اعظم حاجت نزد او،
واسطهٔ فیض، یعنی فرج خود آن حضرت را از خدا بخواهد.^۱

دستور تقلید

پیش اصحاب آقای قاضی این داستان شیوع داشت:
شخصی از هند به نجف آمده بود و در مسجد سهلة متولّ به حضرت
ولی عصر رهیق شد تا از ایشان پرسد که از چه شخصی تقلید کنم.
وقتی تشرف پیدا می‌کند، آن حضرت شخصی را به او نشان می‌دهد و به
او می‌فرماید: از ایشان تقلید کن.
شخص مذکور مدتی در نجف ماند تا آن شخص را شناسایی کند. روزی
به آقای قاضی برخورد می‌کند و می‌بیند ایشان همان شخص است که
حضرت او را به ایشان ارجاع داده است!
ولی به این اکتفا نمی‌کند و پیش خود می‌گوید باید ببینم خودش هم
اطلاع دارد یا نه!
آقای قاضی به او فرمودند: مسائلی داشتی، مراجعه کن و جواب آن را
بگیر!

۱. در محضر آیة الله العظمی بہجت: ۱۱۸/۲.

می‌گوید: از هندوستان سؤال کردند که شخصی با غیر مسلمان
می‌خواهد ازدواج کند. غیر مسلمان می‌گوید: من اسلام اختیار خواهم کرد،
آیا ازدواج با او جایز است یا خیر؟

(البته نظر ایشان بوده که جایز نیست و گرنه بحسب ظاهر اظهار اسلام
کافی است. و یا اینکه امری باطنی در کار بوده است!)
ایشان در جواب، اسم روزنامه‌ای را که در هند منتشر می‌شده است
می‌برد و می‌فرماید: اگر در آن روزنامه اظهار اسلام کرد، با او
ازدواج کند!
آن شخص به این کار حاضر نشد و کشف شد که قصد جدی برای اسلام
نداشته است!

خیلی عجیب بود! ایشان با اینکه از روزنامه‌های داخلی هم اطلاع
نداشت، چطور اسم روزنامه‌ای که در هند منتشر می‌شد را می‌دانست
و ذکر فرمودا!^۱

منتظران ظهورا!

هر دقیقه‌ای که می‌گزرد جایگزین و عوض ندارد، از دست رفته
و گذشته است و دیگر برنمی‌گردد. ای کاش اگر خانه و در خانه را
نمی‌دانیم، کوچه را می‌دانستیم!

حاج محمد علی فشندي هنگام تشرّف به محضر حضرت صاحب

عرض می‌کند: مردم دعای توسل می‌خواند و در انتظار شما هستند و شما را
می‌خواهند، و دوستان شما ناراحتند!

حضرت می‌فرماید: دوستان ماناراحت نیستند!!

ای کاش می‌نشتیم و درباره اینکه حضرت غائب ﷺ چه وقت ظهرور
می‌کند، با هم گفتگو می‌کردیم تا حداقل از منظرین فرج باشیم. اشخاصی را
می‌خواهند که تنها برای آن حضرت باشند. کسانی منظر فرج هستند که
برای خدا و در راه خدا منتظر آن حضرت باشند، نه برای براوردن حاجات
شخصی خود!

چرا ما حداقل مانند نصاریٰ که در موقع تحیر با انجیل ارتباط دارند، با
آن حضرت ارتباط برقرار نمی‌کنیم!^۱

بحران هویت

حضرت حجت ﷺ به کسانی که به خدمتش مشرف شده‌اند، فرموده
است: برای بیرون کردن بچه‌ها از دین، همین مدرسه‌های دولتی - زمان
طاغوت - کافی است.^۲

۱. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۲/۱۸۷. ۲. در محضر آیة الله العظمى بهجت: ۲/۸۳

لزههین نویسندۀ منتشر شده است

۱. آداب دوستی و معاشرت
۲. آداب سفره و سفر
۳. آشنایی با زندگی ۱۴ مقصوم
۴. اخلاق اسلامی در برخوردهای اجتماعی
۵. الماس آسمانی
۶. امام زمان و تشرف بانوان
۷. انتخاب همسر و ازدواج
۸. انتظارات امام زمان (عج) - از شیعیان -
۹. با پدر در پیچ و تاب زندگی (شرح نامه سی و یکم نهج البلاغه)
۱۰. برتری‌های قهرمان غدیر علی
۱۱. پشت پرده تاریخ
۱۲. جوان لحظه‌ای درنگ
۱۳. جوانه‌های جوان
۱۴. چهل وادی نور (احاضرات دیدربا جهان عارف سالک)
۱۵. حدیث وصال

۱۶. داستانها و عبرتهای قرآنی
۱۷. داستانهای ورام
۱۸. دررالفوائد فی الحاشیة علی الفرائد (آخوند خراسانی)
۱۹. در عزای مظلومان (مصابب ۱۴ معصوم)
۲۰. رمز و راز منبر و مرثیه خوانی
۲۱. روش همسرداری
۲۲. ره توشه زائرین امام رضا
۲۳. ستون خیمه دین
۲۴. سیری در وادی عشق
۲۵. شناخت و درمان بیماری‌های روحی
۲۶. شناخت و زیارت چهارده معصوم
۲۷. شنیدنی‌های تاریخ
۲۸. عبرت‌های عاشورا
۲۹. عبور از غروب (قیام امام حسین از آغاز تا پایان اسارت اهلیت)
۳۰. قلب قلعه ویران (حاطرات سفر به مسکو)
۳۱. گام چهارم نوسازی معنوی
۳۲. گفته‌ها و نکته‌ها
۳۳. گنجینه نهان
۳۴. نوای روزه داران (وقایع و دعاهای ماه رمضان)